

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због тога што радимо у овој судници, а видим да је интересовање велико, мало је све ово потрајало, ја искрено да вам кажем не волим кад каснимо макар и 5 минута, ово је више него што је уобичајено у том смислу се извињавам. Нисам сигуран да можемо више примити у судницу, без обзира на сву добру вољу нисам сигуран да можемо примити било кога. Сведоке ћемо позвати мало касније нек они сачекају испред, сада да видимо ко нам је ту од оптужених. Претпостављам да су ту сви.

Господин Вујовић, Вујановић, Перић, Маџарац, Војновић и Атанасијевић. Браниоци су сви овде. Заменик ОЈТ присутан, пуномоћници оштећених од раније сте дали пуномоћје, нема нових, има, да Баровић, Даниловић и Томић за 53 су овде имена.

Председник већа констатује да су приступила сва позвана лица, да су присутни пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Драгољуб Тодоровић, те адвокати Никола Баровић, Рајко Даниловић и Слободан Томић, су такође присутни и суду предају пуномоћ за заступање оштећених укупно 53, те се исто прилаже судском спису.

Председник већа надаље констатује да је веће у неизмењеном саставу.

Питам оптужене да ли сте сви добили транскрипте записника са претреса који смо држали у марту месецу? Ја сматрам да сте се ви на тај начин упознали са одбраном осталих оптужених, јер законска је обавеза моја као председника већа да оптуженог који је касније салсушан упознат са одбраном оних претходно саслушаних оптужених, али ево кажем на овај начин добили сте оно комплетне транскрипте и на овај начин сматрам да сте се упознали са одбраном претходно саслушаних оптужених. Претпостављам немате никаквих промена, никаквих за вас изненађења. Да ли неко од вас жели у том смислу да коментарише? Морамо то регистровати господине Вујовићу, приђите за овај пулт.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: На страни 58 моје изјаве стоји, транскрипт није само једну реч «сам» и «се» није добро превео, па ево сад ћу вам прочитати о чему се ради. Испада да сам ја као формирао зонске штабове, што нормално ја нисам могао, нисам ја био те јачине нити функције, сад ћу вам прочитати, то је мала забуна али јако битна. Пише «касније сам формирао зонски штаб» није «касније сам» него «касније се формирао зонски штаб», е само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Вујовићу. Нема неких других коментара у овом смислу? Нема. Молим вас дајте позовите сведоке које смо планирали за данас. Дакле, сви сведоци са позивима за данас.

Цревар Марко, Цревар Марко није приступио, Цигановић Слободан, Цвијановић Драган, Фот Дарко, Дукић Драган, Богуновић Борислав, Јакшић Душан, да ли је стигао Цигановић. Ко је Цигановић? Ви сте.

Председник већа констатује да су од позваних сведока за данас приступили сви изузев Цревар Марка за кога је достава позива враћена као уручена дана 05.04.2004. године али је потпис примаоца нечитак и на том месту се налази отисак печата МУП-а Републике Србије.

Ја молим сведоке да све изузев Цигановић Драгана, дакле, да сви сведоци остали напусте. Само да ја видим како сам то помешао ту, добро, изузев Цигановића дакле, сви изузев Цигановића нека напусте судницу.

Након тога прелази се на доказни поступак. Из суднице су удаљени сви сведоци изузев Цигановић Слободана.

Господине Цигановићу, име Вашег оца је:

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан. Шта сте по занимању?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: У Бачкој Паланци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Иво Лоле Рибара 101.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: У Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: 17.02.1957.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде присутне оптужене?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њима у завади, да ли сте са њима можда у каквом сродству?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте.

Потом сведок Цигановић Слободан, о себи даје личне податке сагласно записнику од 01.08.2003. године, па упозорен и опоменут од стране председника већа исказује:

Господине Цигановићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте обавезни да одговарате на питања чијим одговором бо сте себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све сте Ви ово чули у поступку истраге, када сте саслушани као сведок, дакле 01. август прошле године. Тада сте положили заклетву за сведока. Сећате се тога, ја Вас само у том смислу подсећам на ту заклетву. Изволте господине Цигановићу реците све што

мислите да треба да нам кажете, а сигуран сам да ћемо имати неких питања за Вас.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Ја нема, ја стојим пред оним што сам и рекао. Ја тад нисам булдожер возио, зна се тачно од ког сам га узео, ја сам све дао у ономе исказу, ове људе ниједнога с њима нисам био за време ратних сукоба и та изјава стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте пре рата радили где?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: У Луци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо сте возили тај улт.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Да, и тај улт ја сам отишао у Вуковар негде 27.09., дошао сам поред касарне, ту је била и војска био сам с војском тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли мобилисани, јесте ли били ангажовани у каквим јединицама?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па морам сам сви су били мобилисани, сви су из Боровог села се морали јавити у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли задужили какво наоружање, да ли сте били у каквој јединици?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Јесам, ту је била војска ЈНА одмах поред касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој сте јединици били?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: При војсци, војска је била, сад која јединица ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не можете то сада да дефинишете, вод, чета, батаљон итд.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Не могу то никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био претпостављени старешина?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па старешина ми је био, да ли је он био Јовица Кресојевић, ја сам чуо од неког Зорића да је он као неки командир нама био, да ли је, да ли није ја то не могу тврдити. То сам чуо од Зорић Стевана и ту сам давао стражу у тој поред касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то где сте Ви давали стражу, шта је то било, какав је то објекат био, какве намене?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па објекат је био ту је била касарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Магационо оружје рецимо или шта?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки магацин оружја или сте давали стражу – обезбеђивали касарну или, разумете.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па Усташе су нападале, пуцале, ми смо ту били, чували смо, како да Вам објасним, не знам, ја то не могу Вам објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако кажете да сте давали стражу, онда мене то асоцира да сте Ви сад нешто чували, неки објекат или нешто, па Вас питам шта је то?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па чувао сам касарну, људе око себе, себе, свој живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете познајете остале оптужене, знате их из тог времена.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Знам прије можда, знам Мирољуба онако из виђења све већином из виђења знам, неке нисам, неке сам упознао, Маџарца сам упознао ту у Бачкој Паланци 1990. кад је дошао момак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније јел тако?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: 90-те не знам кад је дошао, 97., 98., не знам кад је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, кажете знате Вујовића, Вујовића рекли сте, знате га од раније?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Знам га са отока, нисам се ја с њим дружио и Вујановића исто познајем, пред рат нисам виђао једно 10 година, неке голубе смо ми пре држали као мали ето тако га знам и за време рата га нисам виђао ни њега ни Мирољуба ни Маџарца ни те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их сретали за време тих дешавања. А да ли сте евентуално знали каква су њихова задужења била, да ли су они били ангажовани, да ли су се они борили, јел су били у неким јединицама.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам, вероватно су се борили, тамо ко је год био био је, али да ли су они нешто, шта су они обављали, ја сам био у тој Далматинској улици код касарне они ту нису били, ја их ту нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та јединица у којој сте били, за коју кажете да је наводно командовао, односно да је био неки старешина Јовица Кресојевић, да ли сте то чули од некога, каква је то јединица била? Војске, редовне војске, ЈНА, тадашње ЈНА, или је то била нека добровољачка јединица?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Ма није добровољачка, били су ту који су живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели постојала територијална одбрана?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па не знам ја не верујем да је то била територијална одбрана, била је војска, гардијска бригада је била. Војска одмах је био тенк што значи није било није могао сад неко возити од нас тенк или шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам добро схватио Ви сте ишли на Овчару по тај улт, јел тако? Ви сте касније радили у Луци. Причајте нам како је дошло до тога, кад сте ишли, од кога сте преузели?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Знам да се лука формирала после тих ратних дејстава пошто сам ја радио и директор и сви радници да се јаве у ту луку. Ја сам се исто одмах ту јавио пошто сам радио тамо и онда је директор рекао, не знам како и ко је чуо да је тај улт на Овчари. Ишли смо ја и Милан Војновић који је мени био механизатор по тај улт од директора тадашњег, да ли је био директор или неки вршилац дужности, у том предузећу по булдожер. Тамо је био, он је рекао да не може дати једно 15 дана да они очисте ту фарму, формирају радили су с њим и ми смо опет дошли након 15 дана по тај булдожер, он је исто рекао да треба да се силос неки оспособи, пекара нека и пристали смо ми на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да сте га после укупно месец дана преузели.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Месец дана и касније, преузео га да сам ту не могу да се сетим презиме од кога .... је ишао са тог силоса с моста пише ту у тој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Војновић Милан?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па то је био мени шеф у луци, он живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам себи сигнализирао да Вас питам, да ли је то овај Војновић?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Не, мој механизатор који је радио у луци био. Шљунак, да, радио је на сепарацији, по том је и добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му је надимак «Шљунак».

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Шљунак, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас господине подсетити на део изјаве коју сте дали тада 01.08.2004. године истражном судији, 2003. године да. «Ја знам да су Војовић и Вујановић били команданти ТО али их ја нисам видео».

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Не ја нисам тако дао изјаву. Ја сам дао да су они били можда после неки, да сам чуо да су били неки командири, али за то време ратних дејстава ја уопште нисам знао, Мирољуб је радио после то знам у војном одсеку нешто је обављао, а шта је обављао тамо, мислим у том значењу сам ја то тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите како је ово «Ја знам да су Вујовић и Вујановић били команданти ТО али их ја нисам видео».

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Ја се извињавам, али тачно знам да сам рекао да сам чуо да су били неки командири, мога сам и ја бити командир неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објашњавате да се нисте добро споразумели, да судија није добро разумео.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Можда ме није разумео, али сигурно сам дао такву изјаву, јер нисам их виђао за време рата, а прича је било свакаких, ето као за булдожер да сам ја возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Овчару, за стрељање на Овчари?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја сам чуо не за стрељање да су побијени, а ко је побио да је војска побила, ко ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја сам чуо можда након месец, два дана не бих Вам тачно знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања. Заменик ОЈТ-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче, Ви сте већ поставили питање у том правцу, али чини ми се да сведок није одговорио директно, да ли је постојала територијална одбрана Вуковара или није у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли Ви имате неких сазнања у том смислу, да будемо прецизнији?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Знате ја сам дошао 27. 28. у Вуковар 29., то је већ све било војска, ја сам при војсци био, али да ли је постојала ТО ја то не знам, јер сам дошао 29., 27., 28 или 29. сам ја дошао у Вуковар. Чак имам и тај папир код куће негде, ако га имам, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је данас изјавио да је Кресојевић Јовица био нека врста команданта јединице у којој је он био. Јел то била јединица војна ЈНА или нека друга јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо га већ то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или другачије да формулишем питање? Он је говорио нешто да је то гардијска бригада, па јел тај Јовица Кресојевић официр гардијске бригаде или не? Да ли је официр ЈНА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите ако можете на то, ако знате одговорити.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам, нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас заменик да ли је Јовица Кресојевић за кога сте Ви чули да Вам је био неки старешина, да ли је он био?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Командирчић нешто је писао, ја њега нисам ни видео, али сам чуо од те Јадранке Зорић и од тих момака, са мном је била у кући једна женска нон стоп.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел он био официр ЈНА или не?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам ја то објаснити.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Сведок рече, чуо је за стрељање на Овчари, па бих ја, молим вас полако, то има у записнику, питање је било каже «након месец два, дана», ја морам да питам од чега месец, два дана јер није се о томе изјаснио. Од чега месец, два дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита пуномоћник, то је тачно да сте рекли након месец, два.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: За стрељање то нисам чуо, па тако да причало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После чега?

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Након чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након чега, после чега месец, два дана? То је тачно да сте рекли након месец, два дана, па Вас онда питамо после чега?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: После ослобођења Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ослобођења Вуковара.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Е сада, каква је то машина улт коју помињете, та њена сврха, намена и тако да је опише то је неки назив очигледно стручан назив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизнији назив.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: то је утоваривач за коришћење утовара, грађевинска машина.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Он каже да је ишао за тај улт на Овчари, па је говорио неке дане 15 дана, а када је то ишао? Да ли може то да мало да прецизира, ето да узмемо тај дан од ослобођења како га је он ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је то определио, то је први пут 15 дана, па претпостављам да је и то 15 дана везано после ослобођења.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Тај директор је дошао после ослобођења у фирму, ми смо онда почели, па можда је тако.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Данас сведок каже да не зна да ли је постојала територијална одбрана или није а

у записнику у истрази је рекао «ја знам да су Вујовић и Вујановић били команданти територијалне одбране», а сад да се изјасни тачно откуда зна, ако не зна шта је територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ смо питали сведока, он је дао нека објашњења у том смислу.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Онда је рекао у истрази «Ја сам чуо да су наводно стрељани заробљеници на Овчари». Овде је рекао код истражног судије, данас је рекао неки људи, па ме интересује да ли је тачно ово да су заробљеници, који заробљеници, чији заробљеници?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Не знам, ја сам чуо само то што сам дао изјаву.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: «Ја сам чуо да су наводно стрељани заробљеници на Овчари».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизно то јесте Ваша изјава, «Ја сам чуо да су наводно стрељани заробљеници на Овчари али не знам колко раке за њих», ево то је управо та реченица, па прецизно шта сте Ви чули?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па ништа, ја сам чуо ето да је било стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте чули ко је стрељан. Да ли су стрељани заробљеници, или су стрељани болесници или су стрељани, разумете?

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па није одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па код истражног судије сте заиста у том смислу били опредељени. «Заробљеници» рекли сте.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Добро ако је тако ја ћу рећи заробљеници ето, прича је било свакаквих, да ли су били заробљеници, да ли су били као што ви кажете болесници или, ја нисам био тамо да тачно прецизирам и да кажем, да сам био ја бих онда знао и видео бих ко је био и шта је био. Тачно је да сам дао, да сам узео булдожер и то стоји и то могу потписати.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како сам ја разумео он каже заробљеници и сада јел, па ме интересује да ли зна чији су то заробљеници, на чијем терену, ко их је заробио? Може и глобално, ако зна прецизније нека каже.

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам ја то објаснити ко их је заробио, војска ваљда ко ће их заробити. Значи била је за мене све војска.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок зна како се користио булдожер на Овчари? Д али је чуо да је тај булдожер коришћен за копање рупе или за затрпавање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је дакле, да ли Ви имате неких сазнања везано за тај улт, шта је рађено? За шта је ангажовано на Овчари?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам, али мислим да је било три, да ли је тај копао, да ли је онај други, ја то не знам. Три су била, два су била исправна и један је био у квару кад сам ја ту долазио након кад је кампања репе била и то, у помоћ сам ја ишао некад на ту Овчару из Луке кад је кампања репе па сам ишао сваки дан товарити ту репу.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је сведок био тог дана кад је ослобођен Вуковар?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам се налазио тачно имају подаци, матер сам нашао ...Јадранка ми је јавила, одвео сам је у Андrevље где ми је жена била у избеглиштву и ту сам ја можда дошао негде 22., 23., јер је јављено и жени да јој је отац извучен и дошли смо у Шид и из Шида сам га онда возио за Каменицу пошто је боловао од рака, тада да нисам те дане ни био.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Од кога сте чули да је неко стрељан на Овчари?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па ја не могу тачно прецизирати да ли у граду, да ли негде, ја бих сад слагао тачно место ако бих вам рекао или шта ја знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ко су били људи од којих сте чули?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па не могу да се сетим, то је у кафани, радиле су две, три кафане, никуд се ту није излазило нити се ишло у неке приватне куће или шта ја знам да смо ми сад па да ја вама могу тачно прецизирати.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли сте то чули на јавном месту?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: На јавном вероватно није нико сигурно у моју кућу долазио па ми саоштавао или тако нешто нити је било приче нити ја ту нисам био да би неко са мном такве разговоре обавио.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли је то томе разговарано као о некој тајни или је разговарано јавно?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Није то била тајна, кажем вам негде је било сигурно вани, да ли у неком кафићу или негде...

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Кад смо већ код овог улта да ли сведок има сазнања, зна ли да је тај улт 220 био на Овчари на дан 20.11.1991. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте шта Вас пита бранилац?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Да ли је он био тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, бранилац Вас пита да ли је, имате ли Ви сазнања, да ли је тај улт о коме говоримо, Ви говорите који сте Ви преузели после тих месец дана, да ли је 20.11. био на Овчари или не? Да ли Ви имате сазнања у том смислу?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам тачно где је био, ја га нисам ни видео док га нисам преузео од тога Мирослава не знам како се презива, зато сам ја дао од ког сам узео, тад сам први пут и видео булдожер тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остали браниоци имају питања? Да ли оптужени имају питања за сведока, коментар неки? Нема.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па имам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Трошкове тражи.**

Ви сте дошли из Бачке Паланке, који су Ваши путни трошкови, дакле то је јавни превоз то је... јавног превоза, јел имате карте, јел имате?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Немам дошао сам колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутомобилом сте дошли, можемо само признати у року од 3 дана определите Ваше трошкове, у року од 3 дана признаће Вам путне трошкове на релацији Бачка Паланка – Београд и назад у виду јавног превоза воз, аутобус итд. и неку дневницу. Где радите?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Радим ја приватно, молерај радим на грађевини сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика Вам је дневница?

ЦИГАНОВИЋ СЛОБОДАН: Па ту негде од 1.000 дин. како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.000 дин. У року од 3 дана определите ове трошкове супротном нећемо Вам их признати. Хвала лепо можете ићи.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН

Приступи сведок Цвијановић Драган.

Господине Цвијановићу, име Вашег оца је:

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Обућар, средња стручна спрема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Бачкој Паланци, улица и број.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да, Параћинска 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: У Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: 11. октобар 1968. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде присутне оптужене?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете их, а да ли сте са њима у каквом сродству, завади?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: У сродству јесам с неким, с Мирољубом Вујовићем и Предраг Маџарац ми је кум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предраг Маџарац Вам је кум, а Мирољуб Вујовић?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја сам њему зет од његове сестричине муж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није довољно блиско сродство да би сте били ослобођени дужности сведочења, знате, дакле, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за дваће лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чиме би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. У овом смислу Ви сте у поступку истраге положили и заклетву за сведока, па Вас ја само подсећам на ту заклетву.

Дакле, сведок Цвијановић Драган о себи даје личне податке сагласно судском спису па упозорен и опоменут уз подсећање од стране председника већа на заклетву за сведока исказује:

Господине Цвијановићу изволте, реците нам све што мислите да треба да нам кажете, што знате, где сте Ви били тих месеци, те јесени, јесен 1991. године? Јесте ли били у каквим јединицама у Вуковару?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Шта конкретно од почетка где сам био Вас интересује, јел то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, да ли сте били у каквој јединици ангажовани, да ли сте имали неки распоред, неко војно задужење, јесте ли задужили униформу, оружје?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па почетком рата, то је почело негде 14.09. сам био у селу Негославцима одакле сам и пошао у рат и рањен сам негде већ 16.09. Један дужи период уопште нисам...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој сте јединици били, само да Вас прекинем?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: У Негославцима, батаљон шта је било у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Као батаљон, шта је било већ у то време како се звало не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то нека војна јединица?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па у то време да ли је војна или није не знам било је војске, ваљда је војна онда. Ми смо били тако мобилисани у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негословачки батаљон?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да, и тај дан, два сам био значи на ратишту у Вуковару и рањен сам 16. негде у периоду 2 сата у подне и тамо негде тек у једанаестом месецу сам се поново вратио за Вуковар пошто сам отишао за Србију, одвезао сам жену тамо и вратио сам се у Вуковар, нисам дочекао пар дана пред пад Вуковара – ослобођење Вуковара и отишао сам назад поново у Србију и тамо сам на телевизији видео пад тај 18.11. где сам се вратио тек 19. назад што се тиче ратишта. Да ли сте хтели још нешто у вези рата или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел постојала територијална ТО Вуковар Територијална одбрана Вуковара, Петрове Горе, неке такве јединице?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: То нису неке јединице, то је било насеље Петрова Гора, тако се звала улица. У том периоду такве јединице, ја сам у том периоду био у негословачком батаљону, тако да као батаљон то су тако звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас у којој сте јединици...

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па то је била шака и јада што се каже, мала група људи Вуковарчана у том периоду стационирана ту, тај део што се зове Петрова гора, Нова улица солидарности и тако, тако да ту није била никаква територијална одбрана у том периоду колко ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Сирета Дамир?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: То је један мој другар који сам мислим да живи негде у иностранству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао надимак неки?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Сића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Рањен сам», ја сад читам оно код истражног судије: «Рањен сам и вратио сам се у Вуковар негде пред крај октобра месеца када смо били у саставу јединице ТО, када смо били у саставу јединице ТО, командир вода био је Сирета Дамир а командант је био Јовица Кресојевић. У почетку као командант негословачке бригаде», а Ви говорите о негословачком батаљону али говорите и о томе као јединици ТО.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не, то што се каже да ја кад сам се вратио крајем октобра то је крај октобра, почетак новембра тачно не знам, тако сам и дао изјаву код господина Алимпића, мени јесте био у почетку командант Јовица Кресојевић, ал пошто Вам кажем био рањен, онда више нисам припадао у тој јединици пошто сам отишао за Србију. Кад сам се вратио из Србије у Вуковар то је био период крајем октобра или почетак једанаестог, јесам био ту, али нисам био онда у саставу те јединице негословачке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него које?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па шта ја знам то је био састав војске, знам да је била војска у том периоду тамо. Мени је био командир вода Сирета Дамир али ко је њему био командант и надлежан ја стварно не знам и ту сам био пар дана само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али како бисте нам ово објаснили данас нам говорите не знате никакву ТО него то је негословачки батаљон, али у истражном поступку сте рекли јединица ТО?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, директно ја сам сад прочитао «Рањен сам и вратио сам се у Вуковар негде пред крај октобра месеца када смо били у саставу јединице ТО».

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Можда, ја не кажем да јесам или нисам. Не сећам се да сам то рекао баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда настављате «командир вода био је Сирета Дамир а командант је био Јовица Кресојевић».

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Командант је мени био у самом почетку, а да ли је касније био он и даље ја стварно не знам да ли је он био командант мом командиру у том периоду. Знам да је била војска ту, сад ко је био њима надлежан горе, ја то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читам и даље: «Ја ни не знам да је неко био командант ТО Вуковара, а не знам ни ко је био командант ТО Петрова гора, нема ту никаквих команданата».

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Колко ја знам тако сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али говоре о ТО, нема команданата, говорите о ТО.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Тако ме је судија и питао, да ли ја знам неке команданте, ја сам рекао да не знам, тако ме је питао господин Алимпић, ја сам му исто такав одговор и дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате пољопривредно добро Овчару, јел сте били?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Био сам у периоду 19.11., не знам тачно рекао сам не знам шта ту пише да сам био негде после подне или то су можда вечерњи сати, јер био је мрак знам да је био мрак неки, али то је можда 6-7 сати навече, тачно не знам, био сам тамо можда неких пола сата пошто ми је остало фамилије доста у граду током тих ратних дејстава па сам само из тог разлога отишао да ли можда неког има и отишао сам оданде, не знам да ли сам био ни пола сата ја и двојица другара то сам Вам већ дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Недељко.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако и неки Звонко?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Звонко, не знам презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли сте, због чега?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Били смо тамо можда непуних пола сата, сад сам рекао пошто ми је остало и фамилије тамо у Вуковару током тих дејстава, отишао сам чисто да видим, интересовало ме је да ли можда тамо нађем неког од мојих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ко је тамо, ко је на Овчари, шта ће на Овчари неко од Ваше фамилије зашто би био на Овчари?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ког има на Овчари, ја кад сам дошао тамо видео сам, тражио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте тражили, какве су Вам то биле информације због којих сте отишли баш на Овчару?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја кад сам дошао у Вуковар 19. негде то је можда било 12 и 1 у подне био сам отишао до Велепромета, тамо нисам видео никога ко је мене интересовао, рекли су да има на Овчари негде исто тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога да има?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па да има људи заробљених као у Велепромету, ја сам отишао да видим да нема можда неког тамо, кад сам дошао била је велика гужва, колико сам ја видео, видим да никог нисам познавао, окренуо сам се и отишао. То је што се тиче тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазите на Овчару, ноћ је ако сам добро схватио.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Мрак је био неки, али то је кажем, није то било касно, то је можда 6, 7, 8 сад тачно временски мрачак је био...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мрај је био. Шта тамо затичете, какву ситуацију?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па затичем, мислим у детаљима шта затичем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: затичем неко возило, војно једно на улазу у халу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки хангар.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: То је као хала нека, хангар, има нека велика капија ту је стајало неко војно возило вани, да ли је пинсгаувер или цип неки велики то сам тако мислим и дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да је то можда боф.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па или боф да то можда нешто сад не могу вам рећи тачно како то изгледа, нешто велико је, сад да ли је боф, пинсгаувер нешто је било у том периоду. То је било на улазу у хангар, био је неки, колико се ја сећам неки сто на улазу и кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра или напољу или баш на самом улазу?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: На самом улазу, па колко се ја сећам мислим да је унутра. И ништа ушао сам унутра, ту сам погледао околу од тих људи што су седели околу у хали тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ситуација у хали? Кажете седе људи.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па људи седе околу, седели су око хале уза зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уза зидове, с леве или десне стране?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па ја сам само ту у почетку био и ту са леве стране сам видео један ред људи да седи и ту сам мало погледао пошто је била велика гужва, нисам ни улазио унутра хале те дубље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било унутра осветљено?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па онако, ја мислим да јесте. Јесте било је осветљено, што је стварно било давно треба и ја да се сетим тога. Мислим да је било светло. Био сам ту непуних 20 минута можда до пола сата и отишао пут Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели војску тамо, видели сте возило, да ли је било војске?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па било је свакаквих униформи, војске шарено, од цивила до униформе и свега било је колко се ја сећам да су били војни полицајци неки један или двојица знам по белим опртрачима да је било на улазу кад сам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улазу. Да ли су Вам бранили да уђете унутра или није Вас нико спречавао? Како сте Ви били обучени, јесте ли били наоружани, да ли сте били у униформи и да ли сте били наоружани?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па био сам у униформи у том периоду капу сам носио мислим да сам носио ону неку извиђачку неку шприцану, то је само онако танко нешто. То није униформа шарена него нешто онако пегава, како да вам објасним. То сам носио, па оружје смо сви у том периоду имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи унутра у хангару који су били, у том како рекосте Ви у тој хали, како су они били обучени, они што седе које сте видели?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па исто је ту било свакаквих гардероба ја сад не могу да Вам кажем тачно шта, било је ту људи и који су седели и који су шетали кроз ту халу и у цивилу и у униформама, е сад било је свега ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у цивилу и у униформи

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: И у цивилу и у униформи, па да свега, ја сад то тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вам изгледали по Вашој некој процени?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи, да ли су били повређени, да ли је било повређених тих људи унутра у хали?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Који су седели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су седели које сте видели тамо у разним униформама.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па ових првих ту пар које сам ја видео јер ја дубље у халу нисам улазио, нисам видео да су били повређени, сад да ли је неко био унутар хале или доле ја нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завојима, крвави.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Нисам ишао унутар хале. Само ту на улазу сам био можда не знам да ли сам био не знам метар два од тог улаза сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте ушли у дубину хале ако сте већ дошли на Овчару да потражите некога, зашто онда тражите...

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па није, ја кад сам ушао унутра, када сам видео тих људи који седе ту видео сам као неки заробљеници, ја имам тамо ујака, деду, они који су ми остали у граду, то су били старији људи који и нису могли да буду ни у војскама, па кад сам видео ко се ту налази ја сам се окренуо и отишао. Зато нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некога, Ви сте Вуковарчанин видим, рођени сте у Вуковару, ту сте и одрасли, да ли сте некога од Вуковарчана препознали тамо?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Јесам рекао сам ту двојицу и са том двојцом момака сам и разговарао тих пар минута ту и онда сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ведер Синиша, то је мој школски другар један био и Шиндиљ, Шики смо га звали, то је један од мог другара бившег брат рођени и с њима двојцом сам ту попричао и онда сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ширндиљ звани Шики.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: У завојима. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то можда Вјекослав?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не знам њега стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, ја Вас то питам евентуално да видим да ли ће Вас то подсетити. Значи не знате. Како су они изгледали? Како су они били обучени та двојица?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Е то сад не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били у цивилу, да ли су били у униформи, да ли су били повређени?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Нису повређени били то је сигурно, али сад да ли су имали униформе или нису то не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ови са којима сам ја причао били су цивили. Неки од заробљеника имали су завоје на главама», то је Ваша изјава из истражног поступка. Дакле, у истрази сте рекли да су ова двојица били у цивилу. Сад кажете да нисте сигурни.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Можда ја кажем не знам, мислите код господина Алимпића да сам то рекао? Ја мислим да ја то нисам рекао да сам рекао као и Вама овде сада, да не знам, јер стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Неки од заробљеника имали су завоје на главама».

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја нисам видео, та два момка што сам их ја видео тамо нису имали завоје, е сад да ли је било у дубини тамо ја кажем нисам улазио у ту халу јер ја сам ушао унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије тако произилази из овог записника да сте Ви то рекли код истражног судије.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да сам ја рекао да сам их виђао у завоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја тражим објашњење, да ли Вас судија није разумео, да ли сте Ви то рекли или нисте судији, објашњење због чега, данас казујете другачије него што је то констатовано код истражног судије.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја се не сећам да ли, јер ја нисам улазио унутра, ја нисам видео ту у том делу где сам ја стајао кад сам ушао, ту сам разговарао са том двојцом другара познаника које познајем од прије и дубље у ту халу као халу нисам улазио и то ја нисам дао изјаву, сад можда је погрешно протумачена та моја изјава, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су са Вама била ова двојица Петковић и овај...

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па ми смо ушли унутра заједно и заједно смо и отишли назад јер ја сам у Негославцима и спавао код њих, пошто је моја кућа изгорела у Вуковару нисам имао ни где да одем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тамо тада када сте Ви били, рекосте укупно сте се задржали можда...

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не знам да ли смо били пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада док сте Ви били видели кога од овде оптужених?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог од њих нисте видели, ни напољу ни унутар хале те, нисте их видели.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Нисам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда какав трактор испред у близини?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Нисам, питали су ме то и да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Улт, знате шта је улт.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да како не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је поменуо да му је командант или командир већ како је рекао био Јовица Кресовић, да ли је Јовица Кресовић официр ЈНА или је нека друга јединица у питању?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Није официр ЈНА.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познаје Јовицу Кресовића?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од када?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па ту, те године сам га и упознао у Негославцима, пошто сам у том периоду побегао у Негославце негде у седмом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки чин?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Е то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже да је био испред хангара. Ви сте га питали за трактор, да ли је било неких других возила конкретно аутобуса?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја се не сећам да сам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев овог ... бова или што би већ било ципа ништа друго од возила нисте видели?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не сећам се, не могу ништа...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је био ту испред хангара, да ли је неко улазио у тај хангар од тих заробљеника или су већ сви били унутра?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја кад сам ушао ти су људи с којима сам ту и разговарао седели су, кад су ту дошли ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам разумео. Да ли је било када је он дошао, још неки који улазе у тај хангар, уводе их или су већ сви били ту?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја то не знам јер ја кажем у том периоду кад сам ја дошао били су само ти људи седели, с њима сам ту разговарао тај кратки период колко сам био и отишао, нисам видео да је било ко кога водао, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни водио ни изводио напоље.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Била је велика гужва, кажем тако да не знам стварно ја нисам видео ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дуго се он задржао у хангару?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па непуних пола сата, рекао сам већ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то време када је он био у хангару, да ли је ту неко командовао, одржавао ред, говорио ко где да стане и тако?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не, то не знам, нисам то видео не знам. Како то мислите ред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули изговарање каквих команди, то Вас пита, изговарање каквих команди било у ком смислу, рецимо у смислу одржавања неког реда или колико је по Вашој процени било тамо људи унутар те хале?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да вам ја кажем сад, тачно да вам опишем колко је хала изгледала сад ми можда лупетао, по мојим неким проценама можда и 15-20 метара, шта ја сад знам колико оријентално да кажем. Величину хале те, можда и већа, ја не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете проценити колико је било, била је гужва, да ли Вас је заменик питао .... какве команде било коју сврху па и у сврху одржавања неког реда где ко да стоји, да се разумете.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја се тога не сећам, нисам то чуо колко ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док је он боравио тамо, да ли је било неког пописа лица која се налазе у хангару?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Нисам ни то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да је био сто ту неки.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Неки сто је стајао али ту нити је неко седео нити је шта друго било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ништа се у том смислу није дешавало.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: то је овако колко се ја сећам мислим да је оваке боје било неких столица, сад даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сви заробљеници били са једне стране или су били на више страна? Да ли је било нешто чиме су они били одвајани или не?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па то је, већ сам добио питање такво али ја сам рекао да не знам, да неком шпагом нешто као било као ограда, али ја се тога не сећам, то сам већ дао у изјави, а колко ја знам било је људи и са ове стране где сам ја разговарао с овима код улаза и било је преко пута те стране, значи колко сам ја видео да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С те две стране.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Е сад да ли је негде у дубини или како је тамо стајало, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то време док је он боравио тамо, да ли је неко некога изводио напоље из хангара?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: то нисам видео, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Препознао неког од својих пријатеља па га извео напоље и тако?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја сам рекао кога сам ја препознао а сад ово друго не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било жена у хангару?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја нисам видео, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема више питања.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Може ли да одговори како је он дошао до Овчаре, чиме?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Аутомобилом сам дошао са овом двојицом другара то сам рекао већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашим или неког...

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не то је од другара био «Голф» црвењак.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Где су се паркирали, зауставили?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ево сад да вам кажем тачно то се не могу сетити, ту негде јесте близу али тачно да вам кажем место ја то не могу да кажем.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: А да ли сте раније били у Овчари, пре овог догађаја?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја нисам био никада. Знам за то насеље горе да је постојало али знам где се налазило овако оријентално, али нисам никад улазио.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Тај хангар, да ли можете да нам опишете од чега је направљен, на шта то личи, којих је димензија, бар ширине, дужине, ако сте могли да оцените?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па сад сам рекао да отприлике колико могу ја да оценим можда толико, можда и није, мислим да је од лима, али сад то не могу гарантовати.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: А да ли можете то мало да оцените, да се сетите колико је био широк, висок, дугачак?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па сад сам рекао да мислим да је око 50 дужине 10-20 ширине, немам ту неку представу.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Представу о висини немате?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па можда 5 метара, сад лупам, не знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не немојте, ништа само што сте запазили.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: то је моја нека онако.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли можете да нам кажете ово оружје које сте Ви имали, рекосте били сте у униформи, сви су имали оружје... нисте рекли које?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја сам имао аутоматску пушку.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао да је чуо «отишао сам до Овчаре, да сам чуо да су тамо неки заробљеници», да ли може да каже од кога је чуо мало ближе?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па ја када сам дошао у Негославце чуо сам тамо од другара тог да има и тамо људи када сам са њима отишао у Велепромет да погледам да ли имам тамо неког да нађем пошто ми је остало фамилије у граду за време дејстава, он је рекао да је чуо да има и тамо људи да се налази на тој Овчари па смо отишли и тамо да видимо.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Рекао је он се изјашњавао о томе и у истрази и овде али ја хоћу прецизно да питам, да ли је у хангару било људи у цивилу?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја колико се сећам мислим да је било.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Друго питање да ли је било у болничким пижамама или огртачима људи?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Е то не знам, нисам видео, не знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Онда је овде рекао на крају «тек касније сам чуо да је извршено стрељање тих заробљеника» интересује ме кад и од кога?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја сам дао већ на то изјаву. Ја сам чуо за тај случај на Овчари.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад у односу на ово кад је он био?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да вам кажем тачно можда и кроз пола године, годину откуд знам, сад то не знам како да вам објасним, то је тако било нешто као прича нека кроз град је струјала да се тако нешто десило. Сад да вам кажем кад...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте за њу Ви чули? То је оно што...

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па то и кажем да не знам тачно кроз годину, две дана после тога, не знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нема сврхе ако је тако. Ништа више.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да је све познавао у Вуковару и да су сви били мобилисани и да су сви били војска. Кога из Вуковара од тих које познаје, значи мобилисани, кога види на Овчари?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Можете ли да ми појасните то питање мало, како мислите сви мобилисани?

НАТАША КАНДИЋ: Да су сви у Вуковару...

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не разумем питање, ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо сведока тако схватили да је рекао.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја исто не разумем то питање.

НАТАША КАНДИЋ: Да је све у Вуковару познавао укључујући...

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па ја сам имао 20 година онда стварно не могу да кажем све.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево кажете да сте у Вуковару све познавали укључујући и Цецу.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не Цецу ја нисам рекао да сам познавао ја сам тог човека видео једанпут или два пута после ратних дејстава у Вуковару човека, а лично га ја не знам, мислим да тако стоји у изјави, не знам шта пише код Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите само да интервенишем, па ми тако и схватамо не овако широко заиста «ја познајем све ове који су из Вуковара» значи и ове оптужене у том смислу.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја цео град не могу...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то тако схватио, не све.

НАТАША КАНДИЋ: Кога је видео они који су у униформама мобилисани, кога види у Овчари, испред хангара?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Никога.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Милим вас само да се ограничимо на оптужене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да оптужене нисте видели тамо и то тако и разумео, а ово питање да ли на Овчари видите кога дугог од људи које познајете.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не, рекао сам већ да сам био са овом двојицом другара што сам дошао на Овчару и ту сам видео ту двојицу момака које сам познавао значи у периоду претходном пре те Овчаре, пре рата и ту сам разговарао пар минута, сад да вам кажем да ли сам разговарао 12,5 или 7,5 ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи да су сви други Вама били непознати?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па ту је маса људи, ту је стварно био велики број људи, ја стварно не знам колико. Не сећам се колико сам видео, сад да кажем њега сам видео. Ову двојицу момака и рекао сам јер су са мном лично дошли тако да од другог да кажем кога сам видео не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли у хангару осим Вебера и Шиндеља видите још некога из Вуковара кога познајете?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не, никога.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ Ко је Вас пустио да уђете у хангар?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Мало пре сам рекао да није никог ни било да ми забрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам није бранио.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ко је Вас пустио да уђете у хангар?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Мало пре сам рекао да није никог ни било да ми забрани.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Јел било неког кад сте ушли ко Вам је ограничавао кретање?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Сад сам рекао да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо сведока то и објаснио нам је.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли су људи с којима разговарали могли да изађу из хангара?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Видите да вам ја кажем како је то у том моменту било, верујте да нису, јер нисам ни ја не знам шта како да вам кажем да ја неког ухватим за руку и да га водам, пошто сам чуо да сам да су они тамо као заробљеници, то су ми и они сами рекли.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли је била нека стража пред хангара?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја нисам видео сем кажем ту двојицу сам видео момака и знам да су имали беле опртаче, ко су шта су, мене нико није ништа питао, ја сам ушао и како сам ушао тако и изашао.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Они Вас нису ништа питали?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Судија молим Вас да поставите питање сведоку он је то већ рекао, али поново питајте га ког датума је он био на Овчари?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: 19.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неспорно је он је рекао 19.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ово говорим јер према оптужници и због оштећених и пуномоћника и тужиоца па бих поставио питање према оптужници дело је извршено 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам само ово на основу чега тврдите да је то 19.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Зато што сам ја 18. навече видео на телевизији да је као Вуковар ослобођен, а био сам у Србији у том периоду 18. ноћ и 19. сам се вратио у 12 или 1 сат у подне, тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 17. увече сте на телевизији.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18. увече сте на телевизији.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Али сам се 19. вратио у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово о чему причате се дешава 19. и онда сам био у Велепромету.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То стога што и остали сведоци говоре да су 19. довођени заробљеници у Овчару са Велепромета такође који су касније отишли за Митровицу, то је због пуномоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања само.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: (бранилац окр. Маџарца). Од кад познаје Маџарца?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па ми смо и фамилијарно добри његови родитељи с мојима, ми се знамо још кад смо били мали и живели смо у истом делу града, значи од малена.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли је тих дана када је дошао у Вуковар контактирао са Маџарцем?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Мислим да нисам, не могу гарантовати.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли познаје Дукић Николу?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да и њему сам ја кум венчани као и Маџарцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неки надимак тај Ваш кум?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Гица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гица, добро.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли је Дукића видео на Овчари то вече?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Нисам. Тај дан када сам ја био нисам видео.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли он има неки надимак, сведок?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да има, Гага ме зову.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени имају питања?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Само да питам, ове формације праве неке Територијалне одбране, па бих питао онда само да ли су све мештане Вуковарчане, значи како мештане тако и остали припадници војске Југославије звали мештане територијалци, пошто је то стандардно било, да ли зна да су стандардно све мештане звали територијалци без обзира што су били припадници Југословенске народне армије? И да ли је то термин значи, не формација него термин?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Разумем зашто он пита добро то како је он то сад рекао како то уствари и испада, територијална одбрана што сте ви мене питали ја као ја не могу да кажем да сам био присутан некој како сте рекли Петрова гора улица или како сте већ рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО Петрова гора, ТО Вуковар.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Али тако се мени нпр. ниједна једница није звала, моја где сам ја био и у том моменту и рањен, а у принципу када је неко, било ко из Србије ја знам како су се звали моји чланови фамилије, где су моји били у избеглиштву су сви звали и мене као да смо ми неки територијална одбрана тамо, да су мени тако говорили у Србији, када тамо одем, као ја нисам тако писао у том периоду.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Питао бих сведока ко је могао да употребљава борбено оклопно возило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то зна, да ли сведок зна ко је могао да употребљава борбено оклопно возило или возила?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па игром случаја знам јер имам вишу војну школу завршену, а једино војска Југославије, нема ко други, ми нисмо могли то као поготово цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то ми?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Цивили, а одакле мени борбено возило војно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте у цивилној униформи, сте са оружјем, у некој сте јединици војске, што нисте могли?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Како одакле ми то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете кад кажете ми нисмо могли, војска је, то мене асоцира на неке разлике између вас, а пре тога кажете нисте војска.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ја знам шта је хтео господин Станко да каже с тим зато ја и одговарам на тај начин, пошто сам ја завршио исто у Билећи школу ту вишу војну, школу резервних официра и знам шта значи бов и знам шта значи борбено оклопно возило, знам да га ми као ја као цивил у граду Вуковару нисам могао ни да га имам ни да поседујем, ни да рукујем ни с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ја, претпостављам ни ја, али кад обучем униформу кад будем ангажован у некој јединици, онда ваљда могу.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да, па значи да је неко неког ангажовао тамо да па му дотерао то возило, вероватно је то алудирао ја не знам шта је он мислио са тим да каже, али то борбено возило не знам како је могло доћи нпр. у Вуковар и ко је могао да га користи тамо ако не војска, по мени бар, сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели сте још нешто господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је по његовом сазнању била редовна војска, односно гардијска бригада што су користили или неко други?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па по мом сазнању. Да ли да одговорим на питање то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: По мом сазнању како сам ја онда тамо имао ту информацију да је била 80. моторизована бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80. моторизована бригада.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Такву имам ја информацију коју сам чуо у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крагујевачка.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па била је крагујевачка, београдска, која је бригада била ја сад тачно не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остали оптужени имају питања за сведоке. Нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он говори о томе да је био на Овчари, да се све то догађало када је он био 19. новембра, а 20. новембра да ли се сећа где је био, шта је радио?

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Да вам кажем искрено не могу да се сетим сад тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како зна да је тај догађај баш 19. новембра.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Па то сам рекао, вратио сам се из Србије тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок нам је то објаснио. Хвала лепо.

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд.

ЦВИЈАНОВИЋ ДРАГАН: Ништа.

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала можете ићи.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Мислим кад постављамо питања за убудуће мислим да је добро ако кажемо сведок је рекао, да кажемо када је то сведок рекао, јер заиста овде се поставља питање сведок је рекао, кад се видимо не знам кад је то рекао и да ли је то уопште рекао јер ту мало правимо проблем.

Сведок Дарко Фот

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дарко Фот, јел тако?

Приступи сведок Дарко Фот.

Име Вашег оца је Иван, шта се по занимању?
ДАРКО ФОТ: Цариник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?
ДАРКО ФОТ: На Овчару.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица.
ДАРКО ФОТ: Милене Марић бр. 12.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?
ДАРКО ФОТ: 17.12.1959. у Вуковару.

Који о себи даје личне податке сагласно судском спису.

Да ли познајете овде оптужене?
ДАРКО ФОТ: Познајем их све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њима у неким од њих у сродству, завади?
ДАРКО ФОТ: Не.

Па упозорен, опоменут уз подсећање председника већа на заклетву за сведока изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Фот саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за дваће лажног исказа се кривично одговора, не морате да одговорите на питање или питања чијим одговорима би себи изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја Вас подсећам да сте у овом правцу, наравно и да ништа не смете прећутати, да сте у овом правцу већ и упозорени у поступку истраге код истражног судије и да сте тада положили и заклетву за сведока. Тога се сећате јел тако?

Рођени сте у Вуковару тамо сте и одрасли.

ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесен 1991. када је све ово кренуло тамо, јесте ли Ви ангажовани у каквим јединицама као борац, јесте ли задужили униформу, оружје, ако јесте од кога, у којим јединицама сте били?

ДАРКО ФОТ: Дошао сам у Борово село негде половином августа 1991. године. До тада сам био у Приградици са женом и са дететом, тамо смо били на Трпинској цести у борбама, после тога када је дошла замена те јединице са још 30-ак људи сам дошао преко Шида, преко тамо на Вашаришту је био прихватни центар где су се стварале нове јединице, нормално војска је то организовала све и пребацила нас је аутобусима до Негославаца. Из Негославаца смо отишли на Велепромет, у Велепромету је формирана Четврта вуковарска чета, командир чете је био мој покојни брат Сениша, ја сам био командир Трећег вода. Први положај нам је био у Пролетерској улици, значи ишли смо прво у борбе око Вутекса, кад смо прошли Вутекс тамо до дечијег вртића ту смо стали, ту смо били до 2. октобра. 2. октобра смо пребачени у Далматинску улицу, тамо сам ја рањен неких пола сата после ми је брат погинуо, после рањавања су ме пребацили у касарну, па у Негославце, па у Негославцима сам оперисан, пребачен на ВМА, на ВМА сам био негде до 20. октобра, онда сам одатле пребачен на сад не знам како се зове то је на Карабурми нека болница

војна исто, ту сам одмах сутрадан изашао, отишао у Сомбор. У Сомбору сам био са женом и са дететом једно 2 дана 3 и поново сам дошао онда за Вуковар. Даље више нисам учествовао у борбама у саставу ниједне јединице пошто нисам био у могућности још био сам доста тешко рањен, још сам имао конце и тако да се нисам могао кретати, био сам погнут и тако до краја рата био сам тамо код капетана Зјаје, најчешће сам ту се кретао. Шта вас још интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте поново задужили какво оружје, униформу код тог Зјаје или?

ДАРКО ФОТ: Униформу нисам задужио пошто нисам могао да носим панталоне због шавова на стомаку, добио сам од неког неку тенковску мекану униформу која се на неке пантљике везала тако да ме није она стезала, њу сам имао, а оружје сам узео из касарне. Тамо сам задужио у магацину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете Четврта вуковарска чета, који је био њен бројни састав, колико људи је било у саставу те чете? Рекосте да је вас 30-ак дошло.

ДАРКО ФОТ: Ја сам дошао са 30-ак људи са Трпијске цесте из Борави села и од тих 30 и још од ових људи који су у Шиду, које је војска тамо мобилисала, прикупила послани смо заједно нас негде око 110 људи, 100 до 110 не знам тачно број, не сећам се више. Имам додуше списак тај, али то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та чета је била у саставу код батаљона, да ли је била у саставу каквог батаљона?

ДАРКО ФОТ: Била је у саставу територијалне одбране под командом војске Југославије у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та чега је била у саставу.

ДАРКО ФОТ: Територијалне одбране Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијална одбрана Вуковара.

ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао?

ДАРКО ФОТ: Војска Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сви опет у саставу војске.

ДАРКО ФОТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је командовао Територијалном одбраном?

ДАРКО ФОТ: Па у оно време Душко Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душко Јакшић, а јел имао неки чин?

ДАРКО ФОТ: Па ја колико се сећам да је имао чин капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остале три чете, где су биле.

ДАРКО ФОТ: Е то не знам, пошто се ми нисмо виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се виђали. Да ли знате ко је командовао тим четама?

ДАРКО ФОТ: Свако је имао отприлике један реон и тај реон се и држао, сад да ли ко је био видиш само рубне људе где се састају, обично је био састав између јединица улица, а с једне стране улице једна јединица, а с друге стране улице друга јединица, али није било неке комуникације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је командовао осталим четама? Овом Четвртом је командовао Ваш покојни брат Сениша.

ДАРКО ФОТ: То знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она се после и распала.

ДАРКО ФОТ: Па врло брзо, то је било негде 22. 23., 24., до 25. септембра а ја сам 2. октобра већ рањен, тако да није било прилике да то сазнам. Ми смо држали реон између продужетка Пионирске улице и леву и десну страну Пролетерске улице, е сад ко је био даље то не знам, пошто нисам видео, чуо сам да је био покојни Бимбо, да је био командир јене чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бимбо, како се презивао?

ДАРКО ФОТ: Не знам, то му је надимак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презиме, име не знате.

ДАРКО ФОТ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Бимбо. А ко је Пејић.

ДАРКО ФОТ: Он је онда Бимбо, ја мислим да је он Бимбо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли, ево сад ћу ја читати мало пошто сте рекли.

ДАРКО ФОТ: Да прошло је много времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Командир те Четврте чете био је мој брат Синиша и ја сам био командир вода» то је оно што и данас рекосте «колко је мени познато мада нисмо имали директне контакте осталим четама су командовали пок. Пејић а затим Вујовић Мирољуб, Вујановић Станко, односно нисам сигуран да су командовали четама или водовима, знам да су командовали, којим јединицама не знам, знам да је касније деловала добровољачка јединица Радикалне странке којом је командовао Милан Ланчужанин Камени». Ово је дакле, во што сам ја сад прочитао то је Ваша изјава код истражног судије па да ли Вас је то подсетило, то јесте тако?

ДАРКО ФОТ: Да, мислим тако и јесте нисам сигуран ко је чиме командовао, оно што с мо чули између себе то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су командовали а сад којим јединицама не знате, да ли чета, да ли вод?

ДАРКО ФОТ: Јесте, нисам чак ни сигуран 100% да ли су командовали пошто нисмо били у директном контакту него то је кружила прича између нас, ови су овде ови су онде, колико је то било истине у то време не знам, ради тога што једини контакт се сводио између левог крила наше чете и следеће чете која је држала њихово десно крило, то су била дечија колица с којима смо храну и воду дотурали преко улице ради снајпериста. То је била једина комуникација и ту сам видео неке људе, сад се више не сећам ни кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте као командир вода ако четом је командовао Ваш покојни брат, да ли сте одлазили на какве састанке код неког непосредног вишег старешине, рецимо код тог Јакшића?

ДАРКО ФОТ: Ишли смо, једном смо били код Душка Јакшића на пријему задатка, то је кад смо се пребацили из Пролетерске улице у Далматинску и тад смо пред касарном, резервисти су дошли на наш положај у Пролетерску улицу а мис мо преко Вутекса се извукли преко касарне дошли у касарну, тамо су нам поделили шлемове и требали смо да се прикључимо јединици испред нас и да њу ојачамо и да кренемо даље, међутим, та јединица се повукла тако да нисмо то знали, није нам нико рекао, били смо под јаком минобацачком ватром, улетели смо у замку, било је много рањених и погинулих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били рекосте на једном том састанку, да ли су на том састанку присуствовали и неки људи, командири других чета?

ДАРКО ФОТ: Није то био састанак као састанак, него једноставно то је било време које смо ми ухватили у неком да кажем затишју између борби, имали смо неки црвени «Рено 4» и с њим смо отишли тамо, али били смо само нас тројица, брат, Душко Јакшић и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је ослобођен Вуковар?

ДАРКО ФОТ: Ја мислим 18. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18. новембра.

ДАРКО ФОТ: Да, да је то било 18. новембра увече пошто нисам 100% сигуран, тај се датум води, а да ли је то био баш тај датум нисам имао ни календара ни ништа знам само да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били тај дан у Вуковару, ако јесте где сте били, шта сте радили?

ДАРКО ФОТ: Био сам тад на Велепромету и тамо је био велики број људи који су извучени из подрума, много деце, њих смо смештали, деца полу гладна са огромним подочњацима из подрума извучена, тамо је била и једна Бранка, с њим сам се трудио да пронађем неко млеко у праху да дамо тој деци, имали смо неке бомбоне и то смо им давали, смештали смо их у подруме јер је константно постојала могућност да од стране Богдановаца бомбардују Вуковар са артиљеријом, што се и дешавало, уствари Велепромет, што се и дешавало неколико дана посебно у тим задњим данима врло често, тако да смо онда у Велепромету био је један огроман подрум па смо их ту смештали пошто је ту било најсигурније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било заробљеника?

ДАРКО ФОТ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Велепромету?

ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели те људе?

ДАРКО ФОТ: Јесам, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало са њима, где су смештани?

ДАРКО ФОТ: На три, четири места је било у Велепромету и преко пута Велепромета то је била нека задруга тамо, тамо су били смештени заробљеници који су довођени и у хангарима, то знам да су били пошто знам да су довођени, вођени су прво код лекара код војног лекара који је прегледавао и то све да види да нема неко са заразном болсти, рањених и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било људи из болнице вуковарске, да ли знате шта се са њима дешавало?

ДАРКО ФОТ: Па било је, сећам се Карла Црка, јел сам с њим разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Карло Црк.

ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели, у каквој ситуацији сте са њим разговарали?

ДАРКО ФОТ: Преко пута Велепромета пошто су били одвојени мушкарци од жена да би се претражило да нема неко оружје и такве ствари, да би прошли колико је онда било приче да прође се истражни поступак, да се види ко је учествовао, ко је чинио злочине, ко није и тако да се може видети који ће људи бити пуштени, који ће бити затворени и даље на

третману у Митровачком затвору колико знам да би се јел у оно време Шљиванчанин је причао да све њих треба одвести у затвор да се направи истражни поступак и да се напрви суђење нешто слично нирбершком процесу да се тачно види пред камерама шта се дешавало у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај, како рекосте са којим сте разговарали Карло Црк, да ли је он био заробљен када сте Ви разговарали са њим или је био?

ДАРКО ФОТ: Није био везан, кажем Вам сви су мушкарци били издвојени и он је био у тој групи мушкараца сад да ли је то био третман заробљеника или какав не знам, у сваком случају, па јесте претпостављам да је био третман заробљеника јер су издвојени мушкарци да би смо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, где сте га нашли у којој ситуацији?

ДАРКО ФОТ: Па преко пута Велепромета у тој задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У задрузи, у некој просторији.

ДАРКО ФОТ: Не, на дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На дворишту.

ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били на Овчари?

ДАРКО ФОТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за пољопривредно добро Овчара.

ДАРКО ФОТ: То знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате. Да ли сте чули за неко стрељање на Овчари?

ДАРКО ФОТ: Па чуо сам али много касније јер ја у то време нисам био у Вуковару пошто сам 19. пре подне смо били у болници, тражио сам ујака, ујну, сестру, течу, тетку, пошто њих нигде није било нисам из могао пронаћи и после тога по подне сам сео у ауто пошто је град био у рукама војске и отишао сам по моје у Сомбор, син и жена су ми били у то време у Сомбору, а сину је 21. рођендан па сам га питао да ли хоће да слави рођендан у Вуковару и онда тамо сам преспавао, 19. на 20., да ли је дан тамо амо о томе ме немојте држати за реч јер стварно се не сећам, мислим у оно време нико није ни гледао на календар нити сам имао календар нити нас је интересовало у то време, мислим ни који је дан у недељи ни које је доба дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на дан ослобођења Вуковара претпостављам да се можете везати онда за тај дан, у том смислу.

ДАРКО ФОТ: То је колико се ја сећам било вече кад је прошла вест да је град ослобођен, да су се предали и да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па у односу на то сазнање.

ДАРКО ФОТ: Сутра преподне сам кажем, односно сутра поподне негде око 2 сата поподне сам отишао за Сомбор по жену и по сина и вратио сам се прекосутра, дан опет после подне негде око 4, 5 поподне, већ је мрачак пао тад сам се вратио из Сомбора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте чули за то стрељање на Овчари?

ДАРКО ФОТ: Па почела је прича о томе неких месец, два после тога, можда и раније, стварно прошло је толико година 13 година је прошло тешко се сетити тога кад је ко шта чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да сте после неколико дана чули .

ДАРКО ФОТ: Па могуће је да је било после неколико дана, тешко је временки одредити, прво у оно време ја сам нисам баш био способан да нити да размишљам нити да одлучујем или радим неке ствари, прво због последица рањавања, друга ствар брат и отац су ми погинули, тако да је сувише било болно да би се о неким стварима размишљало, чак шта више у оно време могу рећи да ми је било можда и драго, ето сад то кажем искрено јер сувише бола је нанесено да би то могло тако проћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неких задужења после ослобођења, цивилне власти.

ДАРКО ФОТ: После ослобођења сам прво нашао један то је копија била да ли факс или сад не сећам се шта наредба Миле Мркшића о постављању да будем заменик команданта општинског штаба задужен за цивилне послове и обуку колико се сећам, јер у то време много је резервиста долазило, уствари одмах после како сам се вратио са ВМА у Вуковар ваљда два три дана била је једна јединица резервиста из Враћа и жао би ми било пошто смо и ми испочетка гинули као муве због неискуства, ипак је то специфичан начин ратовања у градској средини и онда једноставно нисам хтео да дозволим да ти људи барем кроз неку причу или кроз неке показне вежбе лагане које сам ја могао да им покажем некако успорено да им објасним на који начин да се крећу на бојиште, на чега да обрате пажњу, чега да се пазе, на који начин уствари да преживе, тако да једноставно сам захтевао да нико од ниједне јединице које дођу у град, нове јединице да не може да иде на прву линију док барем два, три сата не разговарамо и да ли је то сад чувао команде и онда су зато сам и добрио такво задужење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте Ви сте нашли то наређење, у виду факса неког, где сте то нашли?

ДАРКО ФОТ: Не сећам се више да ли је то био факс или кажем било фотокопија то вам не могу тачно рећи, јер није био оригинал, копија јесте била, није било оригинално наређење са оригиналним печатом, него копија, сад кажем да ли је био факс или је било фотокопирано то нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате где сте то нашли?

ДАРКО ФОТ: Знам. Прва канцеларија, не трећа, друга канцеларија с леве стране када се уђе у Велепромет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у некој од тих канцеларија.

ДАРКО ФОТ: На столу и то баш сам се изненадио пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте, колико је то дана после ослобођења Вуковара?

ДАРКО ФОТ: Не могу Вам то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након ког времена?

ДАРКО ФОТ: Не могу Вам то рећи, стварно не знам, можда је то било 7 дана после ослобођења, можда је било на данослобођења, можда 2 дана пре, не могу Вам то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то наређење односило само на Вас.

ДАРКО ФОТ: Не. За команданта штаба је био именован Мирољуб, за начелника штаба Станко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, штаба чега?

ДАРКО ФОТ: Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалне одбране. То је наредио.

ДАРКО ФОТ: Миле Мркшић. То је била нека наредба о постављењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био тада командант гардијске бригаде.

ДАРКО ФОТ: Па не знам у којем је својству био, али је он био командант Јужног сектора, Јужног сектора је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази Ви кажете да «Присећам се да сам једно пар дана после ослобођења Вуковара можда око 10 дана у суседној канцеларији видео наредбу ваљда од Мркшића која је била стара већ неколико дана где је Мирољуб Вујовић постављен за команданта, Станко за заменика команданта ТО», али данас Ви кажете Ви не знате, у истрази сте рекли да је то пар дана или можда и 10 дана.

ДАРКО ФОТ: Претпостављам, то је прошло 13 година од тада јако тешко се сетити тога свега у дан када је било, посебно због тога што ништа нас није везало за неке термине, за сат, за дан, за месец, свима је било интересантно само крај тога свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и ово стога ова констатација «ја нисам знао да је извршена промена на челу ТО све док нисам видео ону наребу и то случајно и због тога сам био љут што ме нико није упознао са тим». Што сте били љути, што би сте се Ви љутили у том смислу?

ДАРКО ФОТ: Па зато што сам онда имао друге могућности да сам знао на време. Имао бих можда рецимо могућности да те људе уместо да вучемо по кућама, по улицама нове јединице које долазе, да из сметстимо како Бог заповеда, да им обезбедимо редовне официре који много више имају искуства и знања од мене, да се та обука изврши како треба и који су учествовали у борбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу те били љути због те одлуке?

ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У томе што сте чули да се десило на Овчари, рекосте да сте чули кад се десило то на Овчари, о томе што сте Ви чули?

ДАРКО ФОТ: Па негде непосредно после ослобођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непосредно после ослобођења. Пуномоћници питања. Заменик питања нема.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ко је он оружје задуживао рече задужен је био за оружје оно после рањавања, враћања, погибије брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово код Зјаја кад је био.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Код капетана Зјаја.

ДАРКО ФОТ: Нисам ја ког њега задужио оружје, ја сам у касарни задужио оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник које оружје сте задужили.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Није судија то рекао нити сам ја, него пита да би лоцирали време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник Вас пита које оружје сте тада задужили у касарни или где већ.

ДАРКО ФОТ: Шкорпион и снајпер.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ако сам Вас добро разумео Ви сте 18.11. овај дан кад је после увече слављено ослобођење како кажете Вуковара, били у Велепромету, да ли може да се сети колико је било тих заробљеника када је он био у Велепромету, тај дан.

ДАРКО ФОТ: То је била општа гужва. Велепромет је био пун, а бројао није нико никог, па нико није бројао људе.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је било неког пописивања, бележења, узимања података.

ДАРКО ФОТ: Ја знам да су ишли код лекара и тамо је била цела колона и сви који су долазили ишли су прво код тог лекара на преглед.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Помињете сад ову задругу преко пута и колико сам Вас схватио у дворишту су били јесте ли били и Ви, до задруге одлазили и видели.

ДАРКО ФОТ: Па рекао сам да сам тамо видео Карла Црк.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Колико отприлике је ту људи заробљених било, тих заробљеника?

ДАРКО ФОТ: Па не знам, ја могу сад рећи бројку можда 50, 100 људи.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ко је њих чувао, да ли их је неко уопште чувао или на који начин се то обезбеђивало?

ДАРКО ФОТ: Па сви смо били у војним униформама, е сад којој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте разумели питање, те људе које сте видели у задрузи, рекосле да их је можда 50, 100, не знате колико пита Вас пуномоћник да ли их је неко чувао?

ДАРКО ФОТ: Па сви смо били у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је чувао?

ДАРКО ФОТ: Скроз около су били распоређени људи у војним униформама. Сад да ли је ту неко био резервиста, активни војник или територијалац то је тешко знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су их чували неки?

ДАРКО ФОТ: Јесте, униформе војске Југославије су људи носили.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: У овом контексту помену и неке хангаре и то у множини у плуралу, које хангаре, где су то били хангари?

ДАРКО ФОТ: Иза зграде су били ханбгари који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза те зграде о којој сте нам говорили, преко пута Велепромета.

ДАРКО ФОТ: Не, говорим о Велепромету сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па иза зграде Велепромета.

ДАРКО ФОТ: Да има када се улази унутра на главни улаз у Велепромету има једна дугачка зграда, иза ње су смештени хангари да ли су лимени хангари или шта ли онако полукружни и тако не знам, има 5-6 тих хангара, то су некад били магацини за робу јер Велепромет је била велика трговачка кућа, ти магацини су у току рата испражњени, пошто је све то углавном потрошено е ту су били смештени, е сад исто тако међутим, ту исто је било војске око тих хангара, е сад ко је био унутра и колико је људи било то не знам.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Колико су отприлике ти хангари, сви исти, различитих величина.

ДАРКО ФОТ: То су типски хангари, сад којих су димензија не знам, једно 7-8 метара ширине и једно 15-20 метара дужине, отприлике како ја то могу претпоставити.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте овде знам да су после аутобуси одвозили људе који су били испред болнице, да ли су аутобуси возили људе и из болнице и да ли су их возили у Велепромет?

ДАРКО ФОТ: Ја не знам где су их возили, ја сам тад био у болници, али нисам пратио аутобусе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи ово што сте рекли да аутобуси возе то није била вожња за Велепромет?

ДАРКО ФОТ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је одвајао мушкарце, да ли је неко одвајао мушкарце од жена и деца?

ДАРКО ФОТ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када сте Ви отишли у Сомбор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је то прецизно објаснио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је 19., добро не морате одговорити. Када сте чули да је било стрељање у Овчари?

ДАРКО ФОТ: После.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: После колико.

ДАРКО ФОТ: Не могу вам то прецизно рећи можда 10-ак, 15-ак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега хајде да не питамо оно што смо сведока већ питали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само сам хтео то да проверим јер овде је било и тек после неколико дана а чуо сам да је рекао 15-ак, 20-ак. Добро немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Када је чуо о догађајима на Овчари, шта је конкретно чуо, шта се догодило, јел се причало ко је у томе учествовао, ко су убијени, шта је о томе чуо?

ДАРКО ФОТ: О учесницима није нико говорио, али је речено да су побијене Усташе најозоглашеније које су биле у граду.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је поменуо Карла Црк да ли је он био међу тим Усташама ту.

ДАРКО ФОТ: Па не знам, али по мени није био, ради тога што је био мој кућни пријатељ још од пре рата и јако добар другар и то је човек којег је мене стражно жао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте познавали Гејза Милана?

ДАРКО ФОТ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли га видети тог дана када сте у...

ДАРКО ФОТ: Не нисам га видео.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Кажете да су мушкарци били издвојени у дворишту земљорадничке задруге.

ДАРКО ФОТ: Ту су били само мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да ...

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли је неко раздвајао мушкарце на цивиле и војна и полицијска лица?

ДАРКО ФОТ: Па да вам кажем овако, ко је цивил а ко није то се није знало, свако се може пресвући, а с друге стране речено је било да ће сви проћи истражни поступак да би се проверило ко је ко и ко је шта.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли знате да је неко прошао тај поступак, да ли знате неки резултат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Баровићу дајте постављајте питања преко председника већа, ја сам ту релативно либералан али видим, не волим да се ствари сведу на то на вашу међусобну комуникацију, него да комуницирамо како треба.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли зна за неки поступак где је неко ко је био цивил или био војник то и утврђено, за ова лица које је видео или уопште.

ДАРКО ФОТ: Не разумем питање.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли знате да је у неком поступку извршена то разликовање дизмеђу мушкараца који су цивили и мушкараца који су били војна или полицијска лица.

ДАРКО ФОТ: Па то смо сви гледали на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама се обраћајте, нама причајте. Шта сте гледали на телевизији?

ДАРКО ФОТ: Колико се сећам на телевизији је било приказано чак и размена где је у то време је била емисија где су показивали како су пуштени људи који су прошли истражни поступак чак и судски поступак да су осуђени као осведочени злочинци и на крају размењени и још их је дочекао Бранимир Главаш тамо и рекао реците сви јасно и гласно да сте Усташе, не може вам нико ништа.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ја сам питао од оних људи у Велепромету односно у дворишту земљорадничке задруге на једном или на другом месту, да ли знате да је неко од тих мушкараца издвојен као цивил након провере ко је ко?

ДАРКО ФОТ: Па није тамо рађена провера.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Без обзира где је рађена, да ли знате неког од тих људи које сте видели?

ДАРКО ФОТ: Не знам није то била наша надлежност, они су одведени, ми их још нисмо ни видели до оне емисије на телевизији.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли сведок зна како је устројена та Четврта чета којој је он припадао? Како и на који начин је формирана, ко је донео одлуку о њеном формирању?

ДАРКО ФОТ: Нас 100 и неколико је дошло на Велепромет, тад је дошао Душко Јакшић, мој брат је у међувремену направио списак, поделио је људе по водовима, Душко Јакшић је рекао да је он командир Четврте вуковарске чете, одређени су командири водова и тако је било.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Значи по наређењу колко ја схватам Душка Јакшића.

ДАРКО ФОТ: Јесте, бар нам је он пренео.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли сведок зна када је војска и теиротиријалци, добровољци, уопште сви учесници борбених дејстава око Вуковара, кад су сишли до хотела Дунав и до реке Вуке? Кад су заузели тај део града?

ДАРКО ФОТ: Не знам, ја најдаље што сам био то је била Русинска црква код парка, после тога дан, два нисам био пошто моја мајка ме је стално пратила и онда једноставно из страха да не настрада није хтела да ме пусти самог испадам као мало дете, тако да можда дан два нисам био нигде на положају, међутим, тад је већ било готово.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Сведок на записнику у истрази од 26.06.2003. године на страни 3, пасус 7 каже да је «да сам ја користио једну канцеларију на Велепромету тих дана, писао дозволе за излазак у град итд.» интересује ме.

ДАРКО ФОТ: За излазак из града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, за излазак из града.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Интересује ме да определи то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, па Вас бранилац пита којих то дана, шта је то?

ДАРКО ФОТ: Па то је било пре ослобођења и непосредно после ослобођења пад дана, сад колико тачно дана не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте користили ту канцеларију за писање тих дозвола?

ДАРКО ФОТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре ослобођења и после ослобођења и то Вам је само било задужење?

ДАРКО ФОТ: Па како сам имао времена.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ко му је дао то задужење?

ДАРКО ФОТ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је давао дозволе те, јел то неко штампао?

ДАРКО ФОТ: Добијали јесмо али стварно не сећам се.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је то задужење добио од Мирољуба Вујовића?

ДАРКО ФОТ: Не, нисам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Јакшића?

ДАРКО ФОТ: Мирољуба сам ја видео тек после кад је дошао рањен, ја пре тога Мирољуба цео рат нисам уопште видео, ниједан једини пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте га први пут видели?

ДАРКО ФОТ: Мислим да је било 19. пре подне али тад је дошао са завијеном руком али немојте ме држати за реч. Дошао је са завијеном руком јер је имао прострелну рану кроз раме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај дан кад Ви одлазите за Сомбор?

ДАРКО ФОТ: Да, пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекосте да сте отишли после подне.

ДАРКО ФОТ: Јесте.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли су у овој Четвртој чети како каже сведок код њега били Цигановић Слободан и Кресовић Јовица?

ДАРКО ФОТ: Мислим да јесу, али немојте ме држати за реч, имам списак тамо требао сам можда да га понесем, али на крају крајева они иследници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Кресовић био можда командир водова.

ДАРКО ФОТ: Колко ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били командант једног вода.

ДАРКО ФОТ: Није, ја мислим да имате у папирима пошто сам ја оним истражитељима са којима сам разговарао прошле године дао да фотокопирају тај братов ратни дневник, нотес један где је био списак имена целе чете по водовима са командирима вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом њеног формирања.

ДАРКО ФОТ: Да, а та чета се расформирала 2. октобра кад је брат погинуо и кад сам ја рањен, тај се је расформирала та јединица.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Када је добио оружје у касарни како каже данас на главном претресу, од кога је добио то оружје, од кога је задужио?

ДАРКО ФОТ: У магацину, отишао у магацин и узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Магацин држи ко?

ДАРКО ФОТ: Војска.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Војска тад СФРЈ.

ДАРКО ФОТ: Да, јошувек је војска била у касарни, јошувек је тад била СФРЈ.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Остали оптужени су говорили пре свега Вујовић и Вујановић у деловању борбеним дејствима који се одвијао у Вуковару у деловању на неким правцима, да ли сведок може да определи који је правац деловања био јединице којој је он припадао.

ДАРКО ФОТ: Рекао сам продужетак Пионирске, Пролетерска после тога 2. октобра у Далматинску.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: У то време дешавања борбених дејстава командант територијалне одбране био је Душко Јакшић, дакле то је констатација, дозволите ми да констатујем да Душан Јакшић у свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још га нисмо чули.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: У реду, да ли је он сигуран, дакле да ли је сведок сигуран за постојање четири чете?

ДАРКО ФОТ: Тако нам је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да нема потребе да потенцирамо на томе, ако каже Четврта чета, онда се не може променити ни прескочити.

ДАРКО ФОТ: Има на оној копији онога нотеса братовог са списком има што пише Четврта вуковарска чета и по водовима, по именима и презименима.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: И још само једно питање, да ли сведок има сазнања када оптужени Вујовић фактички дакле преузима команду територијалне одбране Вуковара.

ДАРКО ФОТ: По оној наредби, ако имате наредбу онда ћете знати када, сад је питање кад је коме уручено и кад је ко видео уопште и дознао.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: А када је сведок примио наредбу за обављање одређених послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, то је објаснио да је нашао.

ДАРКО ФОТ: Нисам никад примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никад примио него нашао.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Немам више питања.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: (бранилац Станка Вујановића). Ја бих молио председнице већа да замолите сведока да се изјасни наиме, само о једној ствари. У истрази су га питали о ТО ми га данас питамо о ТО. Ја као правник сматрам да је територијална одбрана да кажемо војно-организациони један термин, молим Вас питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сугестије сведоку, колега.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Никакве сугестије председниче већа, питајте молим Вас сведока шта он подразумева под ТО? Јел може то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, изволите.

ДАРКО ФОТ: Па ми Вуковарчани, становници Вуковара који смо били да кажем стављени под команду Територијалне одбране која је била под командом војске Југославије, уствари у то време ЈНА.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли када је прочитао наредбу како каже од Милета Мркшића, прво је било чудно како то Миле Мркшић смењује или не смењује команданта ТО у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, он је у том смислу објаснио, ипак...

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Он је рекао да је командант био не знам Јакшић и тако, па ко је био, коме је био подређен Јакшић.

ДАРКО ФОТ: Па војске Југославије, уствари ЈНА, команда је била у Негославцима.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Дакле, да ли је та територијална одбрана имала неку већу у свом саставу организациону хијерархију од нивоа батаљона, значи да ли је постојала команда Републике Српске Крајине или неке друге цивилне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање, ако су биле четири чете, онда шта је то било војно.

ДАРКО ФОТ: Ја не знам да ли је икада оформљено то као батаљон ја знам да смо ми тек у априлу, мају формирали први батаљон 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први батаљон, вуковарски.

ДАРКО ФОТ: Јесте као формацију да буде батаљон али до тада само смо говорили о четири чете.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Сматрао сам то јако битно. У истрази сведок каже «у борбеном саставу неких јединица тражио сам да задужим снајпер па сам укључио још једног добровољца из Новог Сада, па смо се придружили напредовању тамо 18., од кога он то директно тражи?

ДАРКО ФОТ: Шта?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Снајпер.

ДАРКО ФОТ: У касарни у магацину, био магационер, дошли смо тамо.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Од кога он добија ратни распоред да се придружи 80. гардијској пригади. Сваки војник има ратни распоред ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да сте Ви то објаснили али.

ДАРКО ФОТ: У оно време написмено није било никаквих ствари. Све су углавном биле усмене команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја добро схватио Ви сте самоиницијативно отишли код Зјаје тамо.

ДАРКО ФОТ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Зјаја, самоиницијативно без икаквог.

ДАРКО ФОТ: Ја сам отишао самоиницијативно.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Следеће питање, да ли је пре рата служио војску?

ДАРКО ФОТ: Да.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: До када је тачно становао у Вуковару и где је становао, која улица ако се може...?

ДАРКО ФОТ: 2. августа 1991. године Станка Врза 12.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је он икада на кућни позив добио позив од територијалног штаба Вуковара Републике Хрватске Територијалне одбране Републике Хрватске позив.

ДАРКО ФОТ: Никада.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: За војну вежбу, за било шта?

ДАРКО ФОТ: Никад.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Једно лично питање уколико сведок жели да одговори а видим у свом исказу то је наводио да су му страдали и брат и отац у том рату, такође каже да му је отац Хрват, да ли може да појасни мотиве како долази до тога да он уопште узима оружје, шта се то дешавало у том граду, укратко уколико може јер сматрамо битним да и та околност се појасни?

ДАРКО ФОТ: 2. августа су дошли да ме хапсе кући. 4 по поноћи је била, зенге, панталоне маскирне или кошуља маскирна доле фармерке са неким фордом таунусом црвеним, регистрација 158 заборавио сам даље али имам уписано, погрешили су моју капију пошто смо брат и ја имали кућу са два улаза састављену, отишли су код брата, позвонили су, то вече сам ја стражарио пошто смо очекивали да се врло лако може десити да упадну код нас у кућу ради тога што кад је био први предизборни митинг ХДЗ-а гледајући шта се тамо дешава отишао сам кући, узео југословенску заставу и дошао на трг. То је била једина југословенска заставка у граду, све остало су биле или шаховнице или заставе са изрезаном петокраком и тако и кад је брат док сам ја отрчао око куће пошто нису унутра просторије састављене брат се већ јавио њима на капију, каже «јеси ли ти Фот», каже «јесам», «Збор народне гарде отварај», он им је отворио каже «пођи с нама», покупили су га и одвели. Одвели су га у војни одсек где су га тукли чекићем до негде до 2-3 сата ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то брат о коме сте говорили, што је касније погинуо?

ДАРКО ФОТ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Синиша?

ДАРКО ФОТ: Синиша. Тукли су га чекићем, мучили, псовали му мајку четничку, «ти си тај што машеш југословенском заставом», брат није хтео рећи да то није био он него да сам био ја. Онда је наишао неко ко нас је знао обојицу и рекао је да то није он него да сам то био ја. У међувремену мајка и ја смо били на капији тражили смо да нас пусте унутра, нису хтели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На капији...

ДАРКО ФОТ: Војног одсека, јер смо ишли да га извадимо. Онда је наишао неко ко нас познаје обојицу и рекао да није он то махао него ја, у међувремену је мајка ми је рекла да су склонили ауто да им не будем на очима пошто ко зна шта се још може десити, она је остала и неком тамо од стражара је дала неку златнину, шта ли је не знам, није ми то никад причала и у међувремену смо отишли на Митницу код једног за којег смо знали да је Зенга да је био са Синишом школски колега и тражили смо од њега да иде с нама да га покушамо извући и кад је он ушао унутра вратио се назад каже «нема га», како нема кад знамо да је ауто испред јошувек паркиран, каже «није унутра», вратили смо се кући брат је већ био кући, јер тај дан сам негде у преподневним сатима одвео жену и дете, уствари

отишли су сами до касарне и онда оним транспортером до Борова села, скелом преко отишли су за Сомбор, а брат, снајај и ја смо остали и брат је дошао сав изломљен, плав, отечен, руке отечене јер су га хтели тући чекићем по коленима па је он руке подместио да му не разбију чашицу на коленима и онда смо се покупили и једино оружје што смо имали то је била нека стара сачмара петлара коју сам ја одсекао од цева јер су биле труле до пола да бар покушамо сачувати живот и главу и ту ноћ смо отишли код касарне у касарну нас нису хтели пустити јер не знају ни ко је ко ни ко је шта. По нашем презимену види се да Срби нисмо, а да долазимо у касарну у она ратна времена свако је сумњао без обзира на презиме, и Месић има презиме на «ић» и Павелић презиме на «ић» тако да то и није неко мерило. Преко пута је имао стан покојни Бушман Шкорић, он је био код нас у јединици, ухватили су га живог па су га заклали после у граду, код њега у стану смо провели ту ноћ. Покојни брат од ујака, мој брат, Бушман и још пар људи сад немојте ме држати за реч, не сећам се више ко су били и то јутро смо прешли у касарну, из касарне смо отишли за Борово село, у Борову селу су нам рекли немамо хране, немамо ни оружја, каже «радије идите преко у Србију, па кад буде боље снабдевање вратите се натраг» и тако је и било. А главни разлог је уствари био то што рецимо на првом предизборном митинку ХДЗ-а је у то време Мечеп рекао ко није за ову нашу Хрватску нека се сели из овог града. Ја сам рођен у том граду, а он није он се доселио из Херцеговине. Моја дужност, моја обавеза на крају крајева у војсци сам положио закјлетву ове државе да ћу је бранити, позив ми није требао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имати ли још питања браниоче?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је пре августа он каже да они нису никакво оружје до тада задуживали него касније итд., да ли су ти припадници зенге, да ли му је познато ко је њих наоружавао и да ли су то били само људи из Вуковара или су људи долазили са стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо браниоче, идемо у широку...

ДАРКО ФОТ: Председниче ја верујем да и овај суд има те касете ...како је наоружавао зенге у Богдановцима и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Следеће питање, прихватрам сугестију, било би мало можда прешироко. Следеће питање у оквиру оптужних навода каже да је био војник итд., борац и све то, да ли му је познато да ли је постојао некакав простор пре пада Вуковара, пре тог 18. новембра, неки коридор, да ли је чуо када за то, ту се много говорило у овом поступку, где су припадници њихових јединица могли да ...

ДАРКО ФОТ: Богдановачки коридор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ДАРКО ФОТ: То је био коридор вуковарске зенге снабдевао је са муницијом, храном где су се извлачили, доводили нове јединице и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Храна преко Богдановац.

ДАРКО ФОТ: На крају крајева тамо су и они да ли из европске заједнице настрадали или их ови нису препознали па су им подметнули мину, то је било на телевизији.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли су непријатељске јединице могле туда да се повуку, изађу или како?

ДАРКО ФОТ: У свако доба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, која сврха ових питања?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па предсендиче већа, ми смо тек почели још се истрага овамо води, видећете која ће бити сврха и те како је то битно, видећете.

ДАРКО ФОТ: После сам нешто научио и распитао се и сазнао а то је рецимо разлика између америчког и руског начина ратовања. Амерички начин ратовања опколи и уништи, а руски остави један део где ћеш им пружити могућност да се повуку, а војска Југославије је користила тај руски модел и то је тај коридор преко Богдановаца где се могло извући и где су константно извлачили се и рањеници и пристизала храна, муниција и текстил.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је видео међу заробљенима у Велепромету каже неких од тих команданата тог Јастреба, па тог Мерчипа итд., јел су они можда били заробљени тамо?

ДАРКО ФОТ: Не Мерчеп није никада био заробљен.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: (бранилац Војновић Милана). Ради појашњења само једно питање, код истражног судије прва реченица записника сведок је рекао «Ја познајем Вујовић Мирољуба, Вујановић Станка, Војиновић Мирка и Хусник Ивицу, Перић Јовицу не познајем по имену, а можда би га препознао на некој фотографији», значи није му уопште предочено име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још тада није вођен поступак против.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Ви сте данас председниче питали да ли познаје оптужене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је «да».

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Моје питање да ли међу овим оптуженим познаје и Војновић Милана?

ДАРКО ФОТ: Њега знам из виђења, не познајемо се овако, али знам човека чак смо и близу становали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени имају каквих питања?

НАТАША КАНДИЋ: Пошто сведок каже да је он био задужен за издавање дозвола за излазак из града, да ли је 19. новембра неке издао ту потврду, да ли је када је срео Карла Црка или када је неког другог да ли је било говора о издавању дозволе за излазак из града?

ДАРКО ФОТ: Нисам Вас разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Били сте на Велепромету у канцеларији у којој сте издавали потврде за излазак из града, јел тако?

ДАРКО ФОТ: Кад сам био у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Карло Црк је заробљен, он је рекао да је он заробљен.

ДАРКО ФОТ: Он није дошао код мене у канцеларију, ја кад сам био у тој канцеларији, ако сам био ту и ако је неко дошао од припадника територијалне одбране па је тражио који дан слободан да изађе, њима сам давао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок могао да издаје потврде за излазак из зграде укључујући и заробљенике, за излазак из Велепромета или задруге или болнице?

ДАРКО ФОТ: А зашто они онда не оду кући? Чудно ми је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро разумели смо и ово је одговор, не знам како ће бити забележено у транскрипту.

Господине Фот да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд.

ДАРКО ФОТ: Колико могу трошкове пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови пута, Ви долазите из Новог Сада значи путни трошкови Нови Сад-Београд, колики су ти трошкови? Ми можемо признати јавни превоз, аутобус, воз.

ДАРКО ФОТ: У реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можемо признати, морамо знати колико је то имате рок од 3 дана да те трошкове определите.

ОПТ. АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАН: Једно питање за господина Фота. Да ли се сећа у Борову селу и који је то датум био кад је он задужио оружје на Саури и да ли је мене видео?

ДАРКО ФОТ: Јесте, срели смо се тамо колико се сећам, али који је то датум био не знам. Па не знам негде око августа, половина августа.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: (Бранилац окпт. Атанасијевића). Мене занима само да ли се сведок у каснијем периоду виђао, односно да ли га је касније вишао после августа, јел каже да је то било негде у августа, да ли су се касније виђали можда?

ДАРКО ФОТ: Па виђали смо се и у септембру у Борову селу, а сад кад смо се после видели не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли му је познато име Саша Бојковски? Коју је он функцију имао?

ДАРКО ФОТ: Да ли је он био по чину мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете дакле Сашу Бојковског и шта је коју је функцију имао?

ДАРКО ФОТ: Познајем. Био је командант нечега, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чину по Вама мајор.

ДАРКО ФОТ: Да ли је потпуковник, стварно не сећам се.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли зна да ли сам ја можда био код њега у саставу чете?

ДАРКО ФОТ: Не знам, пошто видели смо се тек после, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам оптужене и остале да ли имају питања за сведока, нема више предомишљања.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави. Тражи трошкове доласка из Новог Сада, односно трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи.

Потом председник већа у 12 сати издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Настављено у 12,35 сати.

ДУКИЋ ДРАГАН

Приступи сведок ДУКИЋ ДРАГАН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дукићу како је име Вашег оца?

ДУКИЋ ДРАГАН: Радослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се по занимању?

ДУКИЋ ДРАГАН: Привредни рибар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

ДУКИЋ ДРАГАН: Равње, Сремска Митровица општина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

ДУКИЋ ДРАГАН: 24.02.1966. године, Богатић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Који о себи даје личне податке сагласно записнику од 01.08.2003. године, па упозорен и опоменут од стране председника већа, уз подсећање на заклетву за сведока изјави:

Господине Дукићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговарате на питање чиме можете себе изложити тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, подсећам Вас да сте у овом правцу у поступку истраге положили и заклетву за сведока.

Сећате се тога када сте саслушавани код истражног судије. Ви сте и у то време о коме ми овде говоримо о оним догађајима у Вуковару у јесен 1991. године такође живели овамо у овом селу Равње – општина Сремска Митровица. Шта сте се Ви јавили као добровољац?

ДУКИЋ ДРАГАН: Да, добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ангажовани, у којој јединици сте били?

ДУКИЋ ДРАГАН: Па био сам у територијалној одбрани у Шиду и после отишао за Вуковар 18. октобра, отишао и 21. рањен и брат ми је од тетке погинуо у истој акцији мислим у борбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој сте јединици тамо били?

ДУКИЋ ДРАГАН: Па тамо сам био прихваћен одмах Петрова гора, ту сам био дошао и не могу се сада ни сетити кад сам 3 дана био, Камени ту је био неки, не знам, нисам се с њим ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел он тај Камени Вам је био неки командант?
ДУКИЋ ДРАГАН: Па није ту сам прихватио се код тих територијалаца, ту сам се прихватио и што рекох ступио у акцију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ту задужили униформу и оружје или овамо још у Шиду?
ДУКИЋ ДРАГАН: Не, униформу сам имао своју.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као резервиста.
ДУКИЋ ДРАГАН: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте задужили оружје, ту на Петровој гори или у Шиду?
ДУКИЋ ДРАГАН: У Шиду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 3 дана сте... више се нисте.
ДУКИЋ ДРАГАН: Па рањен био у акцијама и нисам више могао да идем у акције и нисам као што рекох онај брат ми погинуо од тетке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више се нисте враћали тамо у Вуковар уопште?
ДУКИЋ ДРАГАН: Ишао сам 1992. године, однео печеницу неком куму и ништа више, нисам уопште у борбеним дејствима био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете ли ове људе овде који су оптужени, који седе на овој клупи?
ДУКИЋ ДРАГАН: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли икога од њих познајете?
ДУКИЋ ДРАГАН: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога од њих не познајете?
ДУКИЋ ДРАГАН: Као што рекох 12 година је прошло, био сам у кафићу једном са кумом онда када сам донео печеницу, попили два пића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте донели печеницу?
ДУКИЋ ДРАГАН: Куму мом неком Синиши Павковићу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему сте донели печеницу.
ДУКИЋ ДРАГАН: Јер било је заражено трихинелозом мислим ратна подручја, ја донео од куће моје печеницу 1992. године за Божић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу устаните молим Вас? Да ли познајете овог човека, погледајте га? Седите сада. Да ли га познајете?
ДУКИЋ ДРАГАН: Па не могу га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад читам шта сте рекли код истражног судије 01.08. «Ја сам Станка Вујановића упознао тек у јануару 1992. године, носио сам шест прасади за Божић и однео сам у његов кафић који је држала његова жена».
ДУКИЋ ДРАГАН: Па јесам био у кафићу кажем Вам и прасиће однео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код кога?
ДУКИЋ ДРАГАН: Однео код кума, отишли после да попијемо тамо случајно у кафић колима ме кум одвезао код жене његове, али нисам га знао уопште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је сад формулисано овако.
ДУКИЋ ДРАГАН: Па добро, мени у ратним дејствима уопште, имам и потврде све о рањавању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања. Имате ли још нешто да кажете. Да ли оптужени евентуално имају неко питање. Немају.
Господине Дукићу да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

ДУКИЋ ДРАГАН: Ако се на њих односи нећу, а ...хоћу, ако њима иде у штету нећу, од државе хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вам можемо платити путне трошкове које сте имали.

ДУКИЋ ДРАГАН: Далеко сам 140 км, изгубио сам данас рад на води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд признаје јавни превоз, аутобус, воз, те трошкове, изгубљену неку зараду.

ДУКИЋ ДРАГАН: Имао сам два аутобуса, нема везе, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дукићу имате рок од 3 дана уколико желите да формулишете Ваше трошкове па ћемо признати, у супротном нећемо Вам признати те трошкове.

ДУКИЋ ДРАГАН: Не мора и не треба хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави. Трошкове доласка ипак не тражи.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ

Приступи сведок Богуновић Борислав.

Господине Богуновићу како је име вашег оца?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Душан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Виша стручна спрема, економски смер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Економиста дакле. Овде стоји радник, по подацима из истраге стоји радник па зато.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Сад сам радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: У Шиду, Војвођанских бригада 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: 25.03.1950. године у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Који о себи даје личне податке сагласно у битном записнику од 25.06.2003. године и наводи да је по занимању економиста, те да је настањен у ул. Војвођанских бригада бр. 11 у Шиду, па упозорен, опоменут од стране председника већа уз подсећање на заклетву за сведока изјављује:

Господине Богуновићу да ли погледајте ове људе у првом реду, да ли познајете неке од њих или све?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Познајем неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њима у каквим родбинским односима, у завади?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, ништа не смете прећутати што Вам је познато за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговарате на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. У овом правцу Ви сте саслушани код истражног судије, упозорени и положили заклетву за сведока па Вас ја подсећам на ту заклетву.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте у Негославцима, ту сте и живели до?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: до 1996. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991. година ако сам ја добро схватио Ви сте у то време били члан Владе СО Крајине.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Јесте, био сам у то време министар Унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је основана та Влада СО Крајине? Горан Хађић је претпостављам био председник, кад је Влада формирана?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Формирана је у Даљу негде ја мислим да је или крајем 6. или почетком 7. месеца, не знам тачно, те 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте одмах били у том првом сазиву Владе министар Унутрашњих послова.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала каква територијална одбрана Вуковара, СО Крајине, не знам ни ја неке друге регије уже или шире?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па постојала је територијална одбрана по свим деловима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По селима.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: По селима, нормално биле су барикаде, страже, била је присутна ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је била организована, да ли су то биле организоване јединице или је то било самоорганизовање?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: У почетку самоорганизовано, после на састанцима или месних заједница или тако нечега, бирани су људи који ће бити ту на челу ТО, тако да у почетку није било ништа званично, али све до негде 9. месеца то је тако трајало, 9. месеца значи доласком ЈНА на подручје онда је ТО припала односно ишла је под војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то у командном смислу?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Јесте у командном смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел постојала ТО Негославаца? Ви сте из Негославаца, каква је то јединица, ког састава, јачине?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: То су били мештани који су мало ловци, мало ови који су имали наоружање и све то држали су значи страже у селу и тако, прегледали ко пролази и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имала неку команду, јел постојала нека команда тих људи.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па у почетку команда свако је малтене у свом селу радио како је знао и умео, тако је било кажем, није ту било неке команде једноставно од села до села каква је ситуација у окружењу била тако и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Душана Јакшића?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Душана Јакшића познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Душан Јакшић тада?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па Душан Јакшић је био у Вуковару, али да Вам кажем био је нешто у ТО, не знам да ли је био командант или је био заменик, не знам тачно, али знам да је био он и господин Антић, значи они су били у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сам Вас добро разумео, јесу ли они имали неке функције у ТО па Ви не знате ко је био командант а ко заменик.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Да функције су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали су неке функције, ове командне.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па један је био командант ТО, други је био заменик сад не знам ко је шта био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је шта био од њих двојице али... Интересује нас онај састанак Владе, сећате се тог састанка Владе на Велепромету, Ви сте били присутни тада.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Јесам био сам присутан али то није био састанак, то је била једна посета у Вуковару и ослобођење Вуковара, договор је био да се дође 19. у Вуковар да се види шта је и како и али то је доста кратко трајало и на том састанку је само запамтио сам да је речено да Јакшић и Антић више нису у ТО, да је за команданта постављен Мирољуб Вујовић а за заменика мислим да је Вујановић Станко или не знам неку функцију је имао, не сећам се више сад је већ прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то рекао на том састанку, ко је донео ту одлуку, Влада или?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не, нисмо могли донети одлуку била је војна управа, ми нисмо могли ништа да у том моменту да кажемо шта ми хоћемо него речено је да је мајор Шљиванчанин именовано нове команданте. Ми смо једино што је било то је хтели смо градоначелника да именујемо, међутим, речено је да је рано, да је војна управа и тако да нисмо ни то успели једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био предмет тог састанка?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Сам рецимо ослобођење Вуковара и то. Горан је пошто сам ја био цело време у Шиду и само сам одлазио повремено на састанке у Ердут, јављено ми је да дођемо да се нађемо око 12 пола 1 у Вуковару. Повод је био да видимо шта је, како је, какво је стање у Вуковару и тако, имали смо намеру да се постави градоначелник и да ако може да заживи цивилна власт, међутим, од тога нисмо добили ништа и тако да је то тако и завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био присутан ко од официра ЈНА тадашњег?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па био је мислим да је само мајор Шљиванчанин ушао на кратко и с нама је мало поразговарао и после тога не ове друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада рекао за ту смену на челу ТО?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то на кратко био?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Мислим да јесте тада речено то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Определите то који је то дан, који је то датум?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Мислим да је 19. био XI.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19. новембар.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Да, тако негде око пола 1, или 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да је то 20. новембар.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не могу да се сетим, прошло је то много времена, ја збиља не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то везати за, да ли знате кад је Вуковар ослобођен, да се вежемо у односу на тај тренутак? Да ли је то било пре тога, после тога, на тај дан?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Ја не знам да вам кажем датуме много времена је прошло ја нисам сигуран датума, али мислим да је 19. ипак, да није 20. кажем нисам сигуран, не могу вам рећи са сигурношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја понављам у истрази сте то у неколико наврата поновили да је то 20. па сте чак рекли Вуковар је званично ослобођен 18., ја тог дана нисам био односно не сећам се да ли сам тог дана био у Вуковару а 19.11. нисам био јер сам присуствовао седници Владе у Ердуту, па је тада Горан Хаџић рекао да сутрадан 20.11. делегација обиђе Вуковар.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не знам, не могу вам рећи тачно датуме, можда погрешем у датуму али то не бих хтео, али то су ти дани, ја кажем оно више из разговора са другим што сам разговарао него што сам знам да је тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био од чланова Владе присутан?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Био је Горан Хаџић, Миодраг Црногорац, Славко Докмановић, Војин Шуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био министар чега?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Правосуђа. Не знам да ли је др. Хаџић био чини ми се, не знам нисам сигуран. Било нас је седам или осам и ту је био присутан Аркан са нама заједно. Он је био у пратњи Горановој и ових који су дошли из Ердута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ердута... имао је неку функцију или обезбеђење?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Обезбеђење је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био унутар на самој седници Владе.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Јесте седео је с нама заједно тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете једино Шљиванчанин да је ушао на кратко.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па било је још људи у униформи, али ...и Радића ове друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панић.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су официри ЈНА.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не, нисам имао прилику да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам ниша не говори. Да ли се још о чему расправљало на том састанку, да ли је било приче неке о ратним заробљеницима, ... злочине.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Где смо седели у лименки где су били заробљеници, па то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то лимени хангар?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Да ту су били и било је приче да се свакодневно људи одвозе путем тамо за Шид да је дистрибуција не знам каква и испитивање је било неко у Шиду провера, па онда од тога је зависило ко куд иде, да ли иде негде даље овако или били су и привођени у Митровицу, Бегејце или не знам већ где је било, тако да је било о томе речи, а овако ништа. Мислим да је ту чак и једна колона аутобуса нашим доласком баш напуштала тај Велепромет где се све то одиграло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било аутобуса.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Пет-шест горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тамо присутан неки Деветак Љубан или тако некако.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он није члан Владе.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Он је чини ми се имао неку функцију повереника, али имао је неку везу са Владом, био је присутан на састанцима и био је тај дан, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте Ви министар полиције тада да ли ви у Вуковару имате неку полицију? Имате ли неке полицијске?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: До тада нисмо имали ништа. После тога је једна кућа узета где је била станица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је основана станица полиције.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је у току саслушања сведока Богуновића суд обавештен да је дошло до техничких проблема у снимању тока претреса (у 13 сати), те је саслушање овог сведока настављено у 13,15 уз уверавање од стране радника режије да је дотадашњи ток претреса у потпуности на законом прописан начин забележен.

Ја нисам сигуран баш да је све и оно задње изговорено, забележено, па ћемо поновити ових неколико последњих питања господине Богуновићу. Рекосте да је био присутан и Деветак Љубомир, у ком својству, као неки повереник Владе за нешто.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Повереник Владе нешто је био он при Влади био је присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких жучних тонова на тој седници?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па било је у једном моменту је дошло до дуела између њега и не знам ко је од војске углавном дошло је до тога да они не раде како треба да неке ствари нису у реду итд., не сећам се детаља али знам да је имао један жучан спор са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас посетим на Ваше казивање из истраге то се односило на начин вођења операција, рушење града итд.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сам Вас питао, ако сте министар полиције јесте ли имали неку полицију тих дана, тада пре ослобођења Вуковара, пре доласка Владе Вуковара, јесте ли имали неку полицију организовану

у Вуковару, полицијске службе које би вршиле послове које полиција уобичајено ради или јели то све било у надлежности војске?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не, у Вуковару нисмо имали ништа у то време јер није ни могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни на Петровој гори?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не, нисмо имали у то време док није ослобођен Вуковар нисмо имали ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни на Петровој гори?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не сећам се чак ни за Петрову гору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Го је Жигић?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Жигић па то је човек који је радио на нивоу полиције као инспектор и али није имао никакве везе са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чим?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Ништа испод полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је он радио тамо тада?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Ја кад сам био 19. ја сам га срео на Велепромету, дозволе је писао неке и не знам ни ја белешке, шта је све радио не знам, али углавном биле су неке дозволе које су се давале за кретање или за вероватно и евиденција људи који су тамо били је била код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на том састанку Владе било говора о суђењима злочинцима за злочине итд.?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Јесте само речено је да пошто сад имамо и правосуђе и полицију и то све да би се могло судити и на простору тадашње Југословенско-Барањске области, међутим, то је одбијено са тим кажем нису услови за то да ми нисмо још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одбио, неко ко је ту из војске који су били присутни?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Да, и да то не долази у обзир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за догађаје на Овчари, за стрељање на Овчари?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Ја да вам кажем нисам то дуго није о том причано, међутим, после почеле су приче али је рекла казала ништа оно званично тако да једно се мислило да је то, други не, не знам није ништа званично овако није било рецимо неких разговора и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули лично Ви кад сте сазнали да је нешто било?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не знам тачно колико је времена прошло али чуо сам међутим, нисам био сугиран у то зато што је маса људи била у Шиду, тамо су довожени на информативне разговоре, у школе, у неки тамо партизан то је једна спортска хала и тако и било је приче и спомињала се бројка неки су рекли 20, неки 50, неки 200, не знам ни ја, али кажем званично нисам имао ту информацију док сам ја био министар полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до кад сте били министар?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: био сам до тамо негде пред крај, пред нову годину негде тако, не сећам се више датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те 1991.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: 1991. године да. Смењен сам онда са места министра полиције и онда сам био пребачен у Илок као подпредседник Владе, био сам у Илоко годину дана тамо испред Владе јер је тамо било негде 15.000 људи који су дошли из свих крајева Хрватске и тамо сам провео наредних годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на седници те Владе били Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић, неко од осталих овде оптужених?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Њих нисам видео тог дана, не сећам се можда да сам срео нисам ипак униформа је униформа али их познавао ...нисам и нису били, не сећам се да су били на састанку Владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их видели у кругу Велепромета тамо где се одржавала та седница?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не сећам се, мислим да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије Ви у овом смислу ово сад што сам Вас питао кажете «сада кажем да сам ја видео на Велепромету Вујановића и Вујовића али они нису били на састанку Владе са војском већ су били у кругу Велепромета», данас нам кажете да се не сећате.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не сећам се, да вам кажем, ја не могу да се сетим да сам их срео јел нисам их познавао дотле нисам можда сам их сретао, нисам запажао и речено ми је да је Станко улазио у тај има ту 10 канцеларија које су ту биле, међутим, ја не сећам се да сам га видео лично нити смо имали било какав контакт. Не знам не могу да се сетим да сам га баш срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко водио записник са те седнице?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Можда неко овако да је водио али званично не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак је то Влада. Не знате то.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не верујем да је неко водио записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помиње сведок да је тамо у Велепромету видео неке аутобусе ако се добро сећам па бих молио да каже рекао је да је било 5-6 аутобуса, какви су то аутобуси, какве боје, регистарских таблица, цивилни, војни итд.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Аутобуси су били колико се ја сећам разни, али регистрације и то све да вам кажем не сећам се, међутим, мислим, убеђен сам да пошто су дошли из Шида вероватно су наше регистрације носили али кажем било је разних, није било оно да су аутобуси исти, да је писало нешто посебно на њима да се могло запазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли би могли да разликујете војне аутобусе са цивилним.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не нису војни били аутобуси.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да покушам оно што сте Ви већ питали, колико је било тачака дневног реда на тој седници Владе у Велепромету, да ли може да се сети?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Није ту био ни дневни ред, није ту било ни, то је било онако ко је имао шта да каже, да пита и то све, али није био колико се ја сећам дневни ред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је трајао тај састанак?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Можда до сат времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се десило па се он завршио, јесу ли исцрпљене тачке дневног реда или су донети неки закључци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли донети неки закључци, неке одлуке?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Ништа, ми смо се сагласили са тим за сада нема док је војна управа не може цивилна власт да заживи у Вуковару док нам се не јави нема ништа од тога, ето то је био закључак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било ратних заробљеника са Митнице пре ослобођења Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Где да ли је било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су се неки припадници непријатељских снага или већ не знам како да их назовем предали на Митници и када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Ја са тим нисам упознат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било, да ли му је познато да ли је било евентуално заробљеника из болнице?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не, ја нисам, значи у Вуковар сам дошао негде тако око пола један, то што смо провели у том разговору и то је било то, ја нисам обилазио, нисам видео кога има, нисам се уверио у било шта, тако да не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису Вас ни информисали, нико Вас није информисао?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је министар Унутрашњих послова па сам мислио да би обзиром на то евентуално могао знати. Немам питања.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених). Можете питати сведока где је радио пре него што је постао министар полиције у Влади Републике СО Крајине ...

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Радио сам у том истом Велепромету где се све, где је био штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том Велепромету сте радили као то је питање.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: 21 годину.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Када је напустио Велепромет и да ли може да се сети?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: После 2. маја нисам ... нисам више одлазио на посао.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Значи то је напустио је Велепромет и Вуковар, јел тако? Рекао је које две функције је обављао, није баш прецизно рекао од кад до кад кад је постао подпредседник Владе који је његов ресор био, шта му је био?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Био сам кад сам постао подпредседник Владе био сам задужен за Илок, пошто је у Илоку било негде око 2.000 Словака који су остали тамо и нормално и хрвата нешто и људи који су дошли из ко зна колико из целе Хрватске, значи ту сам био заједно са Војом Шушом, тамо смо имали у дворцу у Илоку имали смо тамо канцеларије и тамо смо били, водили смо бригу о безбедности грађана Илока.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ако није непријатно да ли може да објасни зашто је он смењен са функције министра полиције у тој Влади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за разлог за Вашу смену?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Или померен на место подпредседника.
БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Померен сам на инсистирање покојног господина Стојчић Радована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Званог Баце.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Разлози ако могу.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Разлози су били, нисам био довољно у Ердуту и нисам имао добру сарадњу са њим, то су били разлози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то је Вама као речено или шта?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Јесте, мени је речено.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: На Ваше питање је рекао да нису имали никакву полицијску службу у Вуковару у време ратних сукоба, да ли су имали неки обавештајни рад ако не полицијску службу у класичном смислу јавне безбедности?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: У Вуковару не, ово што су имали то су били ови штабови који су ТО у Вуковару нисмо имали обавештајну службу из Вуковара и то у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је тај обавештајни рад био у његовом ресору или да ли је неко у његовом ресору био задужен за обавештајни рад, ако јесте ко?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Обавештајни рад и није био у мом ресору, то је ишло преко председника Владе и људи који су тамо били код њега.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Али конкретно, да ли је неко лице или нека функција била задужена за тај део посла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате да ли је?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Званично га нисам упознао, не знам ко је званично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко задужен за то?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Вероватно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате ко је?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Мени није име спомињано.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Сад да се вратимо на овај састанак Владе како каже није Влада него група из Владе са неким људима из војске и речено им је не може никаква цивилна власт у Вуковару већ војна управа, ко им је то рекао или им предочио неку одлуку, јел то неки орган одлучио о томе, војни или неки други, политички за такво решење и шта је то практично значило?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Усмено нам је речено, ништа писмено нисмо добили.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ко му је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сведок је рекао да неко од тих присутних из војске.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Ја збиља не знам имена тамо је седело пар људи али ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да је то одлука Мркшићева.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не, то је мајор Шљиванчанин.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Шљиванчанин Вам је рекао, да.

Да ли сад расправљано шта то значи практично, шта, да ли је неко питао од њих подпредседника Владе или он или неко ко је то одлучио да буде?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Ми у то време нисмо могли ни имати право да питамо, ми смо били ипак да не кажем оно форме ради не знам ни ја, једноставно ту Владу искрено да вам кажем у то време ко је признавао искрено, ми смо то радили али како смо радили и шта смо радили то видите.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ево ЈНА вас је признавао имао је састанак са вама, разговарао је. Нећемо коментаре моје неукусне. Да ли може да каже на овом састанку ко је саопштио да су смењени Јакшић и Антић и постављени Вујовић и Вујановић, ко је то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро рекао је, Шљиванчанин.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је неколико пута употребио израз да је ослобођен Вуковар па би било добро да нам објасни шта то значи по његовом мишљењу шта је то, како је то ослобођен Вуковар и шта то значи кад употребљава тај израз.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па ја ако нисам могао да дођем у тај Вуковар где сам провео детињство значи да је он онда ослобођен, како мислите, шта сте мислили?

НАТАША КАНДИЋ: Од кога је ослобођен? Сведок је најпре рекао да зна да је постојала Територијална одбрана и да су Вујовић и Антић један од њих командант а други заменик, после тога је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшић је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Јакшић, али је рекао да није знао ко је од њих био командант а ко је био заменик, онда је рекао да је после на седници Владе да је Јакшић смењен, да је постављен Вујовић за команданта, а Вујановић за заменика команданта, да ли то значи после те седнице Владе Вуковић био командант или заменик команданта Територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо то сведока, немојте, не можемо тако.

НАТАША КАНДИЋ: Па да ли, рекао је то и једно и друго је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако, то је његово сазнање, обавештење је добио, сазнао је о томе на седници Владе.

НАТАША КАНДИЋ: Не, он је рекао да када сте га питали рекао да су Вујовић и Јакшић били команданти односно заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте сад тражити од сведока да он изводи неке закључке.

НАТАША КАНДИЋ: Па да нам каже само када је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви смо у ситуацији да изведемо одговарајуће закључке на бази неких казивања. Браниоци.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Сведок на записнику од 25.06.2003. године у истрази на страни 2 пасус три каже да је био командант штаба ТО Негославци. Ко га је поставио за команданта штаба ТО Негославци?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: На састанку – збору грађана сам постављен за команданта ТО Негославци, значи сазвали смо збор грађана да видимо неко мора да се пита и ту сам постављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ја сам сигнирао овде управо то што је казао да је био командант штаба па сам сигнирао овде, чега, Ви сад рекосте ТО и он то потврди.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Таква је организацијско формацијска структура ја сам у том смислу ништа...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи грађани тог села.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је имао комуникацију са, која је његова непосредна виша команда била?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: У то време смо ми имали једно национално веће које је направљено рецимо негде око 10. јануара 1991. године и ту смо већ водили мало више рачуна о томе да не дође до нежељене сцене, односно да се не изненадимо јер смо имали већ у то време прилику да видимо и рађавање људи и дизање киоска у ваздух и свега осталог што се дешавало по Вуковару и пуцање по српским кућама и то све, и то нас је руководило на то да морамо да се организујемо да се скупимо да оснујемо те штабове, значи ево ту смо комуницирали села између села и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање браниоца је било да ли сте имали неку непосредну претпостављену команду?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте командант штаба ТО села Негославце, да ли сте имали некога изнад Вас од кога сте примали нека наређења?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли зна за постојање на територији Вуковара неких других команди штабова ТО и да ли је имао комуникацију с њима.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па штаб ТО је нормално некада у мирно време био у Вуковару и око тога значи знало се шта они раде и шта, а пошто ми нисмо имали тамо приступа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали комуникацију.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Конкретно у време ратних сукоба, односно ослобођења Вуковара борви за ослобођење Вуковара како стоји у оптужници није имао комуникацију са осталим добровољцима.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не ја сам рекао кад је војска дошла са смо ми сви ишли под војну команду и није било самосталних, мислим...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сведок је на то одговорио.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли му је познато име Милан Чичак?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не знам да ли је то Ивановић или ако је Ивановић онда га знам.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: А конкретно Милан Чичак, да ли му је познато конкретно име и презиме?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Јел то презиме Чичак?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: У списима предмета сам ја наишао на ово име сад да ли је презиме да ли је надимак ја то не знам.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: То не.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Још само кратко на ову војну управу и састанак који је одржан 20.11., уствари повлачим питање, немам више питања. Хвала.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих молио сведока да се изјасни да ли је на том састанку био присутан Јакшић тај којег он спомиње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на овом састанку Владе?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не сећам се да је он ту био присутан.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Следеће питање председниче већа у контексту његовог исказа у истрази ако дозволите ја ћу само подсетити веће, каже «У јуну месецу је именован за министра унутрашњих послова у Влади Славонија, Барања итд., а председник Владе је био Горан Хаџић, тај посао сам радио до новембра односно децембра 1991. године када је Радован Стојшић тражио моју смену, после сам био подпредседник Владе», дакле, питање је следеће у којој функцији и како то њега, његову смену тражи Радован Стојшић и ко је он, за не би Горан Хаџић као председник Владе требао да га смењује као министра Унутрашњих послова? Дајте да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште можете одговорити на ово питање?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Састанак Владе у Ердуту, господин Стојчић је био на састанку присутан и тражио је моју смену пошто сам значи био сам лоциран у Шиду штаб и мој је био у Шиду и то све и мало сам присутан у Ердуту да се изабере човек који ће бити стално тамо са њим и ето то је био разлог његов што је затражио на првом том састанку није одмах дошло до смене јер нису прихватили остали чланови Владе, међутим, идући састанак сам био смењен који се одржао кроз 3-4 дана.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Е сад иде конкретно питање сада. Каже да на том састанку је Шљиванчанин рекао у име војске па каже «Нема говора о цивилној власти у Вуковару», сада пошто каже да је обављао те и те функције које... Када званично, да ли постоји некакав податак, састанак било шта, када званично цивилна власт преузима да кажем власт значи Министарство унутрашњих послова, полиција итд. све оне цивилне активности у Вуковару, од којег датума или догађаја?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Одласком ЈНА онда се формирала национална власт у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли када је то било?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не могу вам сада рећи тачно датум, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на овај састанак Владе кад Вам је речено бићете накнадно обавештени, кад ће се стећи услови.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па прошло је не знам ни одређено време сад не могу тачно да вам кажем да ли је то било 10-15 дана али прошло је један одређен рок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте били министар тада јошувек али кажете да сте смењени рекосте данас можда и крајем децембра, значи то је било између унутар та два термина.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Јесте, ту је негде било.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Када долазе међународне снаге у Крајину, да ли зна?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Мислите на УМПРОФОР?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не знам тачно кад су дошли, не могу тачно да вам кажем, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не тачно, оријентационо, година.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па ја мислим негде почетком 1992. године, нисам сигуран, не могу да вам кажем.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је пре рата он је рекао да је радио, да је виши економски техничар ако сам добро схватио да му је то струка – занимање, да ли је он пре рата икада имао некакво искуство у полицији да је имао некакав чин, да је било шта радио у полицији, с обзиром да постаје министар.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не, али то је била виша политичка функција, не нисам имао никакве везе.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Било је питање да ли је тада за време по ослобођењу одмах била станица полиције у Вуковару је била, да ли може да се изјасни када је уствари формирана та полиција у Вуковару, да ли се то односи на ово када улази та цивилна власт, када преузимају ту функцију?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Формирање полицијске станице смо почели већ при одласку ЈНА пре повлачења и ја не знам кад је стигло одобрење, али знам да је речено да се може формирати полицијска станица и ми смо то урадили негде крајем 11 месеца почетком 12 месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био руководилац, начелник или како би се то већ звало? Овај Жигић није?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не, био је мислим да је био Цревар је био заменик то знам, а да ли је Ђуро Ацковић или не могу да се сетим.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци. Оптужени. Ајте господине Вујановићу.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли Вам је познато где је Душан Јакшић као командант наводно Територијалне одбране имао штаб?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Како знате да је био командант Територијалне одбране?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Нама је јављено да је Душан Јакшић постављен за команданта ТО, ја лично га нисам виђао у то време али само сам сазнао да је командант.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: А ко Вам је то пренео и на којем месту и кад?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не сећам се тачно ко ми је рекао, али смо знали да је именован Јакшић и по мојим одласком негде, кажем кад сам отшао са места команданта ТО на место министра мене је заменио други човек тако да је он наставио са тим, ја нисам више имао могућности да се сретнем с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је командант ТО још тада у моменту кад сте Ви постали министар у Влади да је дакле у том тренутку Јакшић такође био командант ТО?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Па ја колко из сазнања знам лично не знам, нисам се сретао с њим ни на каквом састанку, то само што сам чуо, али кад је постао то не могу вам тачно рећи.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је постојао печат од Територијалне одбране у Вуковару у време које сад спомињемо, о чему причамо?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не сећам се.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Још једно питање. Да ли је господин Шљиванчанин у оно време на састанку читао наредбу или је то рекао овако тек тако?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Мислим да није читао, да је информација само речена онако усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели сте и Ви нешто господине Вујовићу.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је за Јакшића чуо, да ли је прихваћен као за прихват избеглог становништва или да је постављен за команданта Територијалне одбране?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: то не знам, не могу да.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи онда није сигурно да је чуо за команданта Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема значи, само питање.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је чуо да је командант Територијалне одбране или да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Сад је рекао не зна ово или оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није него не зна за прихват. Имате ли неки коментар.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Само једно питање. Да ли је можда он постављао или неки други командант Територијалне одбране села Јакшића за команданта?

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете господине Богуновићу.

БОГУНОВИЋ БОРИСЛАВ: Не знам шта више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи.

ЈАКШИЋ ДУШАН

Приступи сведок Јакшић Душан.

Господине Јакшићу станите овде за овај пулт.

Име Вашег оца је:

ДУШАН ЈАКШИЋ: Дане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји аутолимар.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Аутолимар сад сам – радим у Клиничко болничком центру ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

ДУШАН ЈАКШИЋ: У Ковиљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Лазе Костића 158.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и када?

ДУШАН ЈАКШИЋ: 02.11.1956. у Бабјаку, општина Нашице. Хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Који о себи даје личне податке сагласно записнику од 26.06.2003. године који допуњује утолико што наводи да је рођен у месту Бабљак, општина Нашице и исправља утолико што наводи да живи у улици Лазе Костића бр. 158.

Да ли познајете ове људе у првом реду?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Познајем ове знам све, господина из виђења, име и презиме тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао бих да показујете на крајњег лево.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не знам тачно име и презиме али из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове остале познајете. Оно што ћу Вас питати јесте да ли сте са њима у каквој завади?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сродству?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади, па упозорен и опоменут од стране председника већа уз подсећање на заклетву за сведока изјави:

Господине Јакшићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте дужни да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Подсећам Вас да сте у овом смислу када сте саслушавани код истражног

судије то је било у јуну месецу прошле године положили и заклетву за сведока, сећате се тога, јел тако.

Где сте живели до 1991. године?

ДУШАН ЈАКШИЋ: До 1991. живео сам у Вуковару од 1971. до 1998. живео у Вуковару, дошао у школу и ту сам се запослио и основао породицу и ту сам живео и одржавао имање у Бабјаку, сваки викенд сам ишао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да сте завршили школу резервних официра у Брзењој, да сте тамо служили војску јел тако.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тачно, стажирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком чину сте били, дочекали та дешавања, капетан резервног официра?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Чину капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у чину капетана. Какво је било Ваше ангажовање када су кренула та дешавања тамо по Славонији, Вуковар, Борово село.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ми смо већ имали искуство ... око мојих села су тамо већ биле формиране месне страже. Тад су већ Хрвати узели наоружање и ликвидацију спискове Срба само што су Срби и да се не би поновила 1941. прогон Срба, тада су већ месне страже биле по тим селима – српским енклавама одржаване, а овде у Вуковару ми смо се на неки начин самоорганизовали после оне Шпегељовог снимка и пошто држава Југославија није ништа предузела доток наоружања је легално текао видели смо да неће бити добро и ми смо се самоорганизовали на неки начин тада. Узели смо оно што смо имали свако своје, да ли неко ловачко, да ли неко нешто, ја сам рецимо набавио кубуру и тако, да смо ми чували месне страже пошто су Срби већ у Вуковару под хрватским државним терором, Срби су већ нестајали. Баш преко пута Станка комшија је исто нестао, нађен му је ауто пред Општином, мерцедес ишао човек је имао за своју трговину, нађено му је пиће, бадел, коњаци, узели су му све, њега није било, није му више траг нађен и Јова... тада је пред кућним трагом убијен, ја сам на посао ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте радили?

ДУШАН ЈАКШИЋ: У «Чазматрансу» пре рата и баш сам ишао са другарима, обојица су били Хрвати, јако добри, један Радић Јуре и Кордић Жарко и у ауту на пункту код моста, доле према Ђевгају зауставе нас бели пунто МУП-а и Збор народне гарде – Зенге, зауставе и сад кад су узели личне карте, пошто су видели Јакшић Душан, овај Кордић Жарко мислили су да је Србин, он је био Херцеговац иначе, а Радић Јуре по имену је Хрват и овај зовне Зенговца с преке стране у зенговској униформи, мараму преко главе, нож у чизми преко великог џепа колики је џеп толико је бронзано онако значка велико «У» и усташки препород и почео он одмах од Кордића, овога другара ми Жарко, јел он Србин, сад овако мало му је било непријатно што сам и ја ту на задњем седишту, што каже јел то битно, онда каже јеси ли ти прао зубе, каже овај зашто, каже смрди ти из уста, као зато што се правдао, и онако револтирано и ми одемо кући, међутим, већ су онда напали на Лушцу једног Маџара, ликвидирали га и видели смо да онда више нису на слободи Срб, да

крећемо, јер само по имену и презимену чим си Србин одмах су нас одвајали и нестајали су Срби, тако да нисмо имали слободу, више нисмо ишли на посао и онда смо се самоорганизовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте престали да долазите на посао?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па после тога, то је негде мислим 2. маја у Борову селу ту већ одмах у мају већ сам престајао долазити, задњи пут сам тад био и више на посао нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте се самоорганизовали.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тачно баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? У целом Вуковару?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не баш у тај крај где сви живимо то је српски живаљ претежно и то су претежно Срби са Кордуна, Лике, Босне и тако да смо и онда смо видели шта је и онда смо се самоорганизовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то крај?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Петрова гора. Зове се Петрова гора због Петрове горе улице. То је мали појас, то је можда један појас нема квадратни можда да ли има 700 метара, што садржава територију коју смо ми чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели постојала ТО Вуковара?

ДУШАН ЈАКШИЋ: ТО је постојала пре рата, бригада ТО, ја сам био начелник безбедности те бригаде, прво сам био командир извиђачког вода, завршио курс специјалне јединице, онда сам био начелник безбедности и кад је ово почело било је расуло пошто је наоружање било у Ђергају, тек касније већ пре од ослобађања касарне дошао је Узелац да се формира штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Узелац?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Миле и Слободан Граовац да се ТО формира и тако је онда, јер по Уставу је било територијална јединица на којем терену живи, делује она се потчињавала војсци ЈНА и пошто смо ми били на том терену онда је дошла митровачка бригада, ми смо се потчинили митровачкој бригади, после гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви били формацијски, та ваша јединица?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па ми смо били група, нисмо ми били нека формација, ми смо само група грађана, народа тог краја, само смо били тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па било нас је 180 и онда кад смо кренули кад већ нисмо могли ићи ми смо извршили некако пробој преко атара спојили се са Негославцима и онда сам видео ситуацију која је већ касарна била већ 20 дана у блокади, већ је било рањених, искучили су им воду, струју, нису имали храну, ништа и онда сам то чуо и онда сам предложио да идемо ослобађати касарну јер тамо ми је био брат и било је још 50 цивила Вуковарчана да се ослободи бар касарна и тако смо ми кренули на ослобађање касарне и цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неку функцију, били сте капетан и гезерви, јесте ли имали функцију међу тих 180 људи.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па тако између сами се одредили да будем командант као тад је била отприлике величина чете како се ослобађало цивили како су се ослобађали одмах су приступали тако да је формација прерасла у

одред. Одред је формација батаљона и већа само што је самостална тако да се назвала одред Петрова гора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте били?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Командант ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант тог одреда Петрове горе.

Колико је било чета у саставу тог одреда.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Чета је било прво смо имали ударну групу само, уствари то је било нас 42 који су ишли на ослобађање Вуковара са да спојимо на касарну а после број се повећавао ја мислим да је било чак можда и све укупно пар стотина а можда и 1.000 а чета је било прво три а после и четврта је формирана, три, четири ја мислим да је тако била, моја чета, Станкова и Фота, три чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чија рекосте?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Фотова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фот Синише.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то су три, ако сам ја добро схватио рекосте твоја па кад рекосте твоја на кога сте мислили погледали сте у некога?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Три чете су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него ради прецизности, кренули сте па сте погледали у оптужене и рекли сте твоја чета, Станкова, кад сте рекли твоја чета кога сте гледали и на кога сте мислили? На Вујовића?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Мирољубова је била најбројнија, он је имао тежишни правац и најбројнија је била његова чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када, које то време.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Рецимо ево кад је кренуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Септембар, октобар, новембар.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па то је било 2. октобра кад је дошла гардијска тад је већ било ослобођено до Вутекса ослобођена касарна и тад су већ формиране чете где су биле за даљи напад на Вуковар, 2.10. кад је дошла та гардијска тад је већ било те чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биле су ове и овакве формације и Ви сте били ако добро схватам надређени командирима чета, а касније је формирана четврта.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па мислио сам због Фот Дарка, три чете су формацијске биле, после су оне како је прилив људства стизао то се ширило и добровољци ишло је тако да је цела лина фронта се проширивала, али три чете су званично биле. Ово су били водови рецимо прикрајци који су још самостални, добровољачки и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте били потчињени?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Од 14.09. смо били митровачкој бригади, а од 2.10. гардијској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 2.10. гардијској бригади и од кога сте Ви примали наређења.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Наређења сам примао директно из команде Јужне оперативне групе којој је био прво Бајо Бајат после је био Мркшић, Миле Мркшић командант, сваки дан били на реферисању на пријем задатака и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте преносили та наређења?

ДУШАН ЈАКШИЋ: А у садејству смо били са првим јуришним одредом њиховим, по њиховом командом смо били лично при јуришниодред, први батаљон рецимо, тако су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био командант?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Командант био је Тешић мајор, заменик је био Сијаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви држали сад не знам како то назвати пошто нисам баш много у тој терминологији, рецимо састанке са командирима чета на којима се даље делили задаци, конкретизовали, они који су добијени горе од претпостављених?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Било је сваки дан су били командири чета после оперативне команде кад смо долазили онда су командири чета долазили. То је претежно било у команди тога Првог јуришног одреда, ту смо били ми и они примали задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите Вујовић и Вујановић то негирају, они кажу да су они били да они нису били никакви команданти – командири чета.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Они нису зато што су и они били потчињени директно гардијској чети, можда због тога мисле, а гардијска бригада Мркшић је тражио пошто ми мештани, да ми будемо увек у првој линији и да ми будемо пошто познајемо терен и да ми будемо у првој линији, тако да су и Мирољуб је имао свога малтене претпостављеног командира, Станко свога који је био од њихове чете тај је био одмах фактички ТО се потчињава и тој чети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан Бојковски, Радић.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Бојковски, Радић и Зировић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позната су Вам имена, препостављам.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то ти командири тих чета гардијске бригаде прве, друге, треће...

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте остали на функцији.

ДУШАН ЈАКШИЋ: На функцији сам био уствари ја нисам био на састанку, у Оролику су ме изабрали нисам ни знао, нисам био ни присутан, за команданта ТО Јужне оперативне групе, међутим Мркшић није одсутан само један састанак је био у Товарнику пошто су имали проблеме о успостављању цивилне ...функционисања власти, снабдевања цивилног становништва, ратно стање и тако, међутим Мркшић није давао него да будемо стално у јединици да се врше операције, то је политичка функција, ово ти је војна да се држимо овога само, тако да више на те састанке нисам ишао ТО Јужне оперативне групе, него сам био овде цело време до пред крај пада Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните нам то шта се тада десило?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Шљиванчанин је пошто је он био начелник безбедности вуковарске бригаде и он је био лично за ратну оперативну зону, Мркшић је био у оперативном штабу, значи командант он је био у команди, а он је био на терену цело време и онда је он био као ...власт он је одлучивао, његове одлуке су биле неприкосновене и онда је он рекао пошто се Мирољуб доказао као борац добар а мене већ хватало вијетнамски синдром помало, већ сам се почео повлачити у себе јер сам

осетио да ми је било теже комуницирање и то и онда је рекао усмено «Мирољубе ти ћеш бити командант ТО Вуковара» и тако и ја сам се онда повукао. Па тачно датум мислим да је било чак пред пад Миловог брда, да је Шљиванчанин рекао ти ћеш бити командант ТО јер показао се тада у тој операцији код ослобађања Миловог брда као добар, имао је успеха и он га је онда именовао за команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали заменика?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Заменик ми је био Ивановић Милан – Чичак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивановић Милан звани Чичак, то Чичак је надимак неки.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Антић?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Њега сам био поставио када се већ формирао одред пошто смо били заједно у команди вуковарске бригаде и био је позадинац врсни, њега сам поставио за помоћника команданта за позадину, он је комплетну позадину опслуживао и радио све од снабдевања наоружања чак су правили и пољска купатила и све то је било функционисало тако као да је једна формација права јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Милово брдо...

ДУШАН ЈАКШИЋ: То је најистуренија тачка Вуковару код моста доле и ко је доминирао Миловим брдом имао је Вуковар на длану и пресецао је Вуковар на два дела у реку Вуку више се није могло пролазити кад се изађе на Милово брдо Вуковар је пао, био је доминантна тачка висока и све се могло контролисати одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Операција рекосте ослобађање Миловог брда па сад то је успело и Вуковар је пао после колико, после ког времена?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тад је Вуковар већ онда су већ били преговори после за предају, за капитулацију, чим је Милово брдо пало онда су већ преговори били за капитулацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то била ситуација, у којој је то било прилици када вам је Шљиванчанин то саопштио?

ДУШАН ЈАКШИЋ: То је било баш у команди Првог јуришног одреда – Прве бригаде гардијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био присутан томе?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па био је Тешић и Стијаковић ја мислим да су били присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био присутан Вујовић?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Вујовић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је ту са Вујановићем?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не сећам се сада тачно детаља пре 13 година да ли је био он али само знам да је био Мирољуб и да је рекао ти ћеш бити од сада командант ТО Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присуствовали каквом састанку по том штаба.

ДУШАН ЈАКШИЋ: По том питању не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога да ли је био састанак штаба?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Мислим да је био, али се не сећам тачно време кад је било у Петровој гори кад је Мирољуб онда тамо изјавио, ја мислим да је

то било чак касније, не сећам се датума да је било да је он именован од Шљиванчанина за команданта ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то чак касније у односу на шта?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па мислим да је после Миловог брда да је било то на Петровој гори сад које време тачно то су динамике толике биле једноставно нисам водио дневник да би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Милово брдо, један временски реперд да тако кажемо, други ослобођење Вуковара – пад Вуковара назовимо га како год коћемо, дакле, са Вама дешавања Ваша смена од стране Шљиванчанина, да ли је у том неком временском интервалу између овог једног и другог догађаја?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да, чим је пао пошто је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете шта Вас питам? Да ли је Ваша смена била пре ослобођења Вуковара или пада?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Пре, јер ја сам већ и Кресовић кад се ослобађало доле већ кад се црква православна ослобађала већ сам био без функције ја и Кресовић смо ишли, ишли смо заједно може и Јовица да потврди без обавезе да више јединицама командујем и да будем надређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је имао функцију тада Јовица Кресовић?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Били смо другари, Јовица је био командант негословачког батаљона једно време сад не знам да ли је тада коју функцију имао, али смо били овако другар је био и једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је негословачки батаљон исто ТО?

ДУШАН ЈАКШИЋ: ТО да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто ТО. Господине Јакшићу реците нам да ли сте имали какву комуникацију са људима из Владе СО Крајине, са Гораном Хаџићем?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јесам, са њима сам у Велепромету кад је била Влада био сам чак има и снимак где су ми честитали и Хаџић и мислим чак и Аркан да је био код ослобађања Вуковара и то да су били и онда се одржала Влада и онда после те Владе баш су и хашки истражитељи били код мене и изјаву узимали још док сам био у Вуковару за пок. Докмановића, Докмановић ме је исто био ставио за сведока, само је рекао тада колико сам чуо од ових да је рекао да Јакшић јесте био командант...са ратним злочинима није био упућен, није крив за ништа био тако сам чуо, међутим, они су били и питали су онда да ли је команда ТО била у Велепромету и да ли би ја сведочио за Докмановића и Докмановића како је било и шта је било. Рекао сам били смо у Влади и после те Владе смо ишли у Петрову гору, пошто је било ослобођење да виде народ да посете и ми смо ишли Горан Хаџић, ја, возило Докмановића је ишло иза нас, међутим, код дома здравља почели су да праште аутомати, пуцњава и они су се ваљда уплашили, заковали скоро у кнал отишли ми смо продужили за Петрову гору јер то је нама била свакодневница, то нама није било ништа у току борбених дејстава да се пуца и тако већ и у току мира и ми смо дошли на Петрову гору, да ли је он продужио за Трпињу нисам упућен само није био с нама на Петровој гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хаџић?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Хаџић је био с нама на Петровој гори, онда смо обишли Петрову гору и тако је било с народом и на томе састанку Хаџић ми је предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то на састанку Владе?

ДУШАН ЈАКШИЋ: На састанку Владе да, предложено да се потрудим ако можемо утицај свој да допринесемо да што пре пређе војна управа на цивилну, дакле с војне управе на цивилну, значи да цивилни органи профункционишу, судство и то да што пре...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви присуствовали целом том састанку?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја сам био... пошто сам био без функције командне конда сам томе састанку присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је позвао на тај састанак?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па био сам тамо једноставно сам био када су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на том састанку?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Сећам се да ми је Горан само рекао «Јакшо ми смо одлучили, да ли се ти слажеш да буде председник Владе, овај из Негословаца Бибић, Рајко Бибић», они су мислили да би он био најпогоднији и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Председник чега?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Председник Владе градске, Рајко Бибић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то градоначелник?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Председник Извршног већа – Владе. Онда је било мало полемике, онда смо колико се сећам да је Војновић тражио пошто је Вуковар већ ослобођен да се пошто Република Крајина има атрибуте државности, своје судство и све, да би најбоље било рецимо који су починили ратне злочине да се суди, да им суди суд Крајине да не иду у Србију и сећам се да сам ишао код Мркшића може и он то потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош Војновић?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да и да сам му то пренео, захтевао да који су учинили ратне злочине да им се суди нашим судом крајишким, међутим, Мркшић је био... да они морају да иде за Србију сви и онда сам срео Станка и Мирољуба и рекао им одлуку Мршића која је и било је негодовање и с моје и с њихове стране, зашто ако ми имамо своју већ војску и своју Владу, своје судство, своје школство, здравство и све атрибуте државе зашто им ми не би могли судити а не преко да иду у томе је била само поента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се држи та седница Владе?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не знам тачно, датума се...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на оне временске...

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја мислим да је у томе периоду од пада Вуковара, е сад да ли су се цивили већ извукли или нису не бих знао тачно рећи, то је ипак дуг период био нико питао ме до ево сада, да ме детаље питао да сам се детаља сетио да сам водио дневник знао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био присутан ко испред војске?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Мислим да је био Шљиванчанин, да ли је био Панић потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панић је био?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Он је био заменик команданта гардијске бригаде. Мислим да је он, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте познавали Богдана Вујића?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Богдана Војновића можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујића.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуковника.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не, Вујића не знам. Не знам сарађивао сам са гардијском можда је био из које друге јединице...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још официра које Ви нисте познавали? Не официра, на састанку Владе.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па то је била хала огромна, то је било маса откуд сам могао знати премда ја сам у Вуковар дошао 1981. сваки викенд сам слободан ишао на село доле у средњу Славонију тако да ја људе нисам познавао фацом сам познавао именом и презименом нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро кад причамо о седници Владе ја сам мислио да је у некој затвореној просторији неког затвореног типа са ограниченим бројем људи.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Нису то услови да смо могли у град ући па у градску већницу да смо могли него у Велепромету била је обична једна хала и ту се одржавало, то није било намештено за те прилике, али ванредно стање је, ратно стање је и тако се то радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док се то дешава колико траје тај састанак, колико то дуго траје?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не знам, ја мислим да рецимо можда од 9 до 1 тако нешто, нисам сигуран не могу сад детаља тачно се сећати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога да ли сте Ви након тог састанка ишли код Мркшића?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја мислим да сам пре тог састанка да сам био па сам онда био са њим, ја сам се нашао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи да сте Вујовића и Вујановића видели такође пре састанка?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Њих сам срео чини ми се да су били у касарни на капији где су аутобуси били. Онда сам рекао био сам код Мркшића тако смо имали предлог да Војновић је предложио Мркшић то не да и готово, то сам њима пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели неке аутобусе?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте видели неке аутобусе.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Аутобуси који су цивиле одвозили за Србију који су били – цивили жене, деца и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Србију.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тако су рекли за Србију или за Хрватску који су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате који су то... а јел знате који су то аутобуси који је то конвој био?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па то је аутобуса било малтене мислим чак сви који су били на располагању чак из суседник општина, из Србије и овде који су били са територије, сви аутобуси који су били на располагању су се дали и то је све возило цивилство народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те аутобусе које сте видели видели сте их рекосте где? У касарни?

ДУШАН ЈАКШИЋ: У касарни код КПС-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касарна је колико далеко од Велепромета?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па својих можда па да ли 200-300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи релативно близо у истој улици?

ДУШАН ЈАКШИЋ: У истој улици да, КПС касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквих аутобуса на Велепромету са цивилима, са заробљеницима.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не сећам се тачно да ли смо били онда на састанку кад је било то, али не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то пре састанка пре него што сте ушли у ту халу, где сте већ ушли и након састанка кад сте изашли да ли сте у том кругу видели каквих аутобуса са људима?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Дунав превоз је био знам да су они возили исто, Дунав превоз малтене да су они најчешће су били из Бачке Паланке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неких сукоба са Вујовићем?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Сукоба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Сад како мислите не знам којих сукоба, што се тиче једино је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо неслагања око начина извођења дејстава.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па неких личних сукоба, неких посебних нисмо само једино најгоре ми је било тад сам можда и психички мало повукао се што је тада кренула кампања против мене као команданта који је био малверзације радио, крао аутомобиле и онда ме је то страшно погодило часног и поштеног када почну етикете дати што нисам навикао и то ме је било страшно погодило и тачносам онда чак још већ рецимо Ђукићу који су и овима шта се то дешава све што су радили други не које нисам ни упућен пришивали су и мени једноставно сам видео да је враг однео шалу и ја сам онда рекао... ја се повлачим, ја сам урадио своје што сам могао сада више нити имам снаге ни воље, ја сам се повукао мирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су те етикете и то да ли је то било од Вујовића?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Чак ми је рецимо из касарне сам добио дојаву да се припрема моја ликвидација, од кога не знам али то су они из касарне пре пад Вуковара и онда сам ја када сам све то сагледао једноставно проценио да се повлачим да једноставно више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ...рекосте да Вас је Шљиванчанин сменио а сад је изашло да сте се сами повукли, па ми није баш јасно.

ДУШАН ЈАКШИЋ: То је све било уз то, почеле су те приче и све и онда још кад је било то Шљиванчанин је усменом наредбом рекао ти ћеш сада бити командант ТО и ја сам то мирно поднео и повукао се, чак је био и Здравковић један који је био са нама и он је рекао «Јакшо шта је то», рекох «Здравковићу ти сарађуј са Мирољубом, прихвати га, ради с њим као... ја више не подносим и ја се повлачим».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам Вас о сукобима са Вујовићем па Ви почетсте ову причу.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Нисмо ми имали вербални сукоб овако, нисмо ми имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се тукли можда?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не. Можда би било да сам био за власт да сам хтео да одржим на функцији можда би било нешто пошто ја сам оценио једноставно да више нисам за то, ја сам се повукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су Ваше касније функције биле, задужења?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па касније су дошли из саобраћаја да формирамо саобраћајно предузеће, бивши чланови саобраћаја био сам директор, од 4 аутобуса смо 32 аутобуса што од донација што оспособили кренули у предузеће и онда су дошли из генералштаба персоналне управе да се активирам у војску Српске Крајине да формирамо и онда сам био заменик команданта ...базе корпуса и онда сам после прешао, тражили су ме био сам у безбедности, радио сам у команди корпуса као помоћник начелника за командно штабне послове у безбедности до 1994. и кад сам видео да уговоре већ потписао два пута, да од тог нема ништа и онда сам прешао на царину и онда сам радио на царини после тога до одласка овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми још ово, шта је радио Цревар тамо?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Марко Цревар је био као орган безбедности, тако рецимо, а у први мах је био координатор за везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При ...ТО.

ДУШАН ЈАКШИЋ: У ТО он је био координатор рецимо први напад на Вуковар, пошто радио уређаји нису били исте фреквенције рецимо пешадијски и тенковски су имали различите онда је он био са овом првом четом с којом смо садејствовали са командантом да би одржавали везу преко команданта ја и он са командантом значи преко моје ...1 и тенковске он је командовао, преко Марка смо одржавали везу са командантом те чете у први мах, први напад Вуковара после је био...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете орган безбедности при ТО, шта му је био посао, шта му је био задатак?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па био је посао, пошто је он био полицајац, па сам сматрао да би он могао то држати међутим пошто операције док су трајале нешто после ја када сам се повукао више нисам био на функцији ни ја ни он, само знам да је једанпут био нешто исто у апатији да ли је и њега ухватио вијетнамски синдром, исто тако је био раздражљив, био је увек намрштен, љут, повукао се у себе доста, није био комуникативан и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Жигић?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Жигић, он је исто био СУП-овац, њега сам затекао у Велепромету. Не знам тачно како, да ли је дошао из Товарника нисам питао сали је био у Велепромету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио тамо?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Радио је на пропусницама тамо, колико знам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам за Вујовића и Вујановића да ли остале овде оптужене знате из тих дешавања, шта су радили, где су били, да ли су били у каквим јединицама?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Рецимо Станка сам знао пре рата, Мирољуба сам тек упознао у току рата, ...Милију сам тад упознао, малог Маџарца исто

нисам толико познавао пре рата колико у току, Милана Војновића сам познавао јер смо били малтене близу комшије као добар домаћин, добар човек и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио Војновић?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Војновић је радио у Вутексу чини ми сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то него касније.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па био је обични територијалац, обични мобилисан као сваки грађанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перић?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Перића знам он је био на Петровој гори код кума, Перица је како се зове сад Перица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда Поштић?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да. Знам само да када му је граната пала на капију и кад га одбацила од ходник да га одбацила толико да је после нервни слом добио, психички то се тачно видело на човеку, он је толико пробледео, пожуteo, видело се да је болестан и онда је отишао преко за Србију на лечење, једноставно добио је страх и толико психички је био растрешен да ја не знам после га видео нисам, после тога, а то је било на самом почетку још док ни борбе нису биле, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господина Атанасијевић Ивана?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Њега само овако из виђења, фацу му се сећам али не бих га нигде могао ..., не знам га баш толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може да нам каже када је пала Митница у односу на те ознаке значи Милово брдо, ослобођење Вуковара пад или како.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Мислим да је Митница, Вуковар ослобођен 18., Борово насеље 20., мислим да је Митница 18., мислим да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било заробљеника на Митници?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја нисам тамо би сигурно да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било с њима?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли им се судило, јел су ослобођени.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па ми смо Петрова гора с једне стране, Митница је са друге стране Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас заменик да ли знате шта се десило са тим евентуално заробљеницима Митнице?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било заробљеника евентуално из болнице?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Нисам био у болници и нисам упућен, ја сам у болницу дошао након да ли други дан, трећи, већ кад је био УМПРОФОР кад су рањеници се у војна возила износила и болница је била празна и то сам ишао чисто из радозналости свратио тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На тој седници у Велепромету где је присутан био, да ли се сећа да ли је било дневног реда и које су тачке дневног реда биле?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не сећам се тачно, то се сад не могу сетити, то је толико времена да нема ни по... да нисам се могао сетити шта се дешавало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево на други начин, то исто, да ли је било речи о неким заробљеницима на тој седници Владе или састанку?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не бих могао сад тачно да се сетим, то је дуг период стварно, малтене скоро 13 година, 12 ипо година, не могу се тачно сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Маџарац Предраг каже да га зна, у којој јединици је био он?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац, да ли знате у којој јединици је био?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја да будем искрен, сад у јединици то је толико било ја не бих тачно знао да кажем али га знам пошто је из тог краја, знам му оца добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био рањен?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не сећам се тачно, толико рањеника је било да се не могу сваког појединачно сетити и ко је и шта је, то је фреквенција људи била велика, одлазили су с ратишта рањени, не могу се тачно сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тих дана око ослобођења или пада како хоћете Вуковара да ли је вишао Предрага Маџарца и где, конкретно 19., 20.

ДУШАН ЈАКШИЋ: То је сви било... сви су једнообразно били, тако да су мени лица, нисам ни обраћао пажњу ни... лакше су сви мене памтили јер чудно ми је било и после рата сви ме зову «Јакшићу здраво», једноставно кад си у цивилу онда су сви били једнообразни у униформи, фаце нисам трудио се да памтим.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ово кад он каже или смењен или повукао се исто је то, када је то у односу на оно што колоквијално називамо пад Вуковара или ослобођење Вуковара када...

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па сада не знам, да ли ослобођење или пад ја мислим да је то исто, ослобађање нешто.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Није поента у томе, поента је када се он повукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ...она два временска репера па је рекао да је између или пре у сваком случају пре.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Значи Милово брдо кад је, кад је Милово брдо још није Вуковар дефинитивно, кад је Милово брдо пало тек су се услови створили за преговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да мислите да је то било чак тада.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли то може да одреди као датум или не?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не не могу, временски стварно се не могу након толиког периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан, два, пет, недељу, десет пре.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не то је стварно, то...

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: На овој седници Владе којој је он очигледно присуствовао да ли се сећа да ли је вођен неки записник, белешке.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не сећам се.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је он пошто је и обавештајац неког обавестио о тој седници, поднео неки извештај?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ко?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ви, војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сам ја схватио Ви тада нисте имали никакву функцију.

ДУШАН ЈАКШИЋ: ...кад је војска била ту, кад су били претпостављени виши који су командовали били присутни, шта ја имам онда да некоме реферишем, ја сам био грађанин познаник ових свију који су били ту, ми смо се знали у току рата у току операција и тако смо били.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је имао неких сазнања о Овчари, да ли има и којих сазнања, непосредна службена, неслужбена.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Сазнања о Овчари, ја сам самог сазнања имао тек након извесног периода сам сазнао да су тамо били заробљеници који су чини ми се са Митнице да су били, чини ми се, пошто је била најближа њима, а овамо из града одавде од центра и од Петрове горе сви су ишли у Велепромет то знам, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник Вас пита да ли сте чули за Овчару као један догађај типа стрељања људи заробљених било на Митници било.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја сам за Овчару да вам будем искрен ја нисам упознао, нешто сам касније нешто начуо али то је било онако као незванично и све нешто шапутања да је било, али то није било нешто да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви то чули?

ДУШАН ЈАКШИЋ: У току месец, два дана пре, касније ко зна шта је било.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Кад се повукао из Територијалне одбране, шта је конкретно радио ту рече нешто али ја нисам разумео?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Дошли су да формирамо саобраћајно предузеће.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ништа у војсци више.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не ја више нисам, био сам као директор саобраћајног предузећа да формирамо саобраћајно предузеће саобраћаја Вуковар тек касније након годину дана су дошли и генералштаб из Вуковара да формирамо војску Републике Српска Крајина.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли знате ко је контролисао простор у коме су држани заробљеници или цивили, под чијом је том командом?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не знам. Чијом контролом не бих знао.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Не знате чија је то команда била?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јако је било тешко што су се испреплетале и војне јединице, територијалне, добровољачке, цивили који су били извучени то је јако тешко било, ко се туда све мувао, ко је био званично ја нисам био на функцији да би знао тада ко командује и ко одређује шта.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли знате шта ко је одређивао ко је заробљеник а ко није?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја сам рекао да кад је Вуковар већ пао ја сам био разрешен свих дужности и ја сам се повукао и није ме уопште интересовало командна линија ни ови послови.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Пре тог догађаја, пре него што сте Ви разрешени, да ли је Вама познато док сте Ви били на дужности, јел постојао неко ко одлучује ко је ратни заробљеник, а ко није и...

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па господине ја сам учио ратно право женевску конвенцију.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Не питам то, извините.

ДУШАН ЈАКШИЋ: А тада док сам ја био на дужности још није било заробљеника, Вуковар није пао, ја сам рекао тек након Миловог брда су се створили услови, сад колико је трајало преговарање немојте ме хватат за реч, да ли је било то дан, да ли је било по дана, да ли је било 2 дана немојте ме то..., то је стварно био дуг период да се ја тачно не сећам.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Значи док сте Ви били на функцији тој на којој сте били није било, онда је у реду.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује ово, није ми баш најјасније ово око овога Војновића председника суда око формирања ваших професионалних органа, око овога што је Мркшић био искључив и то, да ли је о томе било речи на Влади, да се суди у Крајини и да ли је Војновић, овај председник суда да ли је присуствовао тој седници Владе?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја мислим да јесте, нисам сигуран.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Мркшић?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Мркшић није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћнице полако немојте тако молим Вас, немојте директно да се обраћате сведоку, постављајте питања преко председника већа и само моменат да Вас подсетим у истрази сте Ви у том смислу рекли да је на тој седници било речи да је Горан Хацић инсистирао да се постави цивилна власт у Вуковару а да је покојни судија Милош Војновић који је био председник суда Крајине тражио да се у Вуковару суди оним заробљеницима за које се утврди да су извршили неке ратне злочине.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да се суди у Крајини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дало закључити да је то било на седници Владе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Питајте га кад је Мркшић био искључив, каже «Мркшић је био искључив то је била наредба» кад?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја сам код Мркшића како сам ...да скокнем до Негославаца.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад?

ДУШАН ЈАКШИЋ: То је већ кас су цивили пристизали. Ја сам прве цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте нам господине Јакшићу, рекли сте нам пре седнице Владе сте били код Мркшића.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Са Војновићем сад немојте ме тачно, са Војновићем знам да сам разговарао о том питању и са Гораном Хацићем о успостављању цивилне власти и Војновић је предложио Јакшићу пошто сам већ у контакту био са Мркшићем пре знамо се и могао сам ући јер тамо није могао свако да уђе кад се најави, могао сам да код њега дођем да видимо са војним структурама да формирамо наш суд да суди овима који су починили ратни злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте Ви то били?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Е сад тачно...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малопре нам рекосте да сте били пре седнице Владе.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па да ли ту, да ли пред седницу, да ли можда пре седнице да ли сам ишао, вероватно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже Мркшић је био искључив, да ли је рекао не може због тога и тога, да ли је наредба виших команди, да ли шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи Мркшић је био искључив, шта то значи појасните нам то?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Искључив је био у томе да не може се донети одлука, да они морају ићи сви преко у Србију, да ће тамо да се суди, како ће бити да ли ће их пуштати, да ли ће тамо правосудни органи њихови да им суде е то је...

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок питао пуковника Мркшића за решење да ратни заробљеници и затвореници буду предати Територијалној одбрани односно тој некој цивилној власти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете ли питање?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да ли сам захтевао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тражили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јакшићу немојте се обраћати.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тражио сам јер пошто ми је Војновић, тако смо причали, разговарали па сам му рекао пошто Република Српска Крајина постоји, пошто има своје судство – председника суда, стручне људе да им судимо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то, разумели смо.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тражио сам, значи он ми је дозволио.

НАТАША КАНДИЋ: Значи тражили сте предају затвореника.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не заробљеника, који су починили ратни злочин, ту је разлика сад не може се судити ко није починио ратни злочин, значи који су починили ратне злочине то смо тражили.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је на седници Владе било говора о томе?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја верујем да је било, сигурно да је било али не сећам се тачно детаља.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате када се догодило у пракси да су затвореници прешли у надлежност Територијалне одбране?

ДУШАН ЈАКШИЋ: А ко каже да су прешли? Цивилна власт је друго, а територијална одбрана друго, друго је државни суд, онда би био војни суд.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је господин Јакшић, да ли он има једну наредбу писмену итд., где је он постављен за команданта ТО...

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не ни за разрешење ни за постављење.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Господин Јакшић за себе тврди да је он био командант ТО па из чега то онда извире само из тих усмених, ко га је усмено поставио, конкретно које име је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је збор људи.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Збор људи, добро хвала. Е сада господин Јакшић у свом исказу у истрази а и данас каже да га је Шљиванчанин сменио, да му је то рекао на састанку итд., е сада бих ја молио да се он изјасни ко је био његов непосредни претпостављени?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Непосредни претпостављени? Па сад како узмете лично на терену је био Шљиванчанин у округу команде њему је био претпостављени Мркшић, ишао сам на састанке код Мркшића премда је тамо био и Шљиванчанин и сви су били.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Господине председниче већа, господин Јакшић је резервни војни официр, имају две линије оперативне и безбедносне, чије је он наредбе извршавао, само један непосредни старешина може бити, не могу двојица непосредне старешине, чије је он наредбе извршавао, Шљиванчанинове, Мркшићеве или нечије треће, конкретно питање? Чију је он наредбу извршавао?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Мркшићеве што се договори у оперативном штабу, Мркшић је био неприкосновен, био је и Шљиванчанин тада, на терену према ситуацији и Шљиванчанин је могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то понавља немојмо да питамо поново.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Каже нема усмену наредбу, нема ништа како он прихвата сада ту смену да њему Шљиванчанин каже ти више ниси то, а непосредни старешина му је Мркшић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче мислим да је објаснио сведок.

ДУШАН ЈАКШИЋ: У рату је меродавно и писмено и усмено и радиофонијом, свака веза је меродавна и наредба.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја схватам, кажете били сте постављени јсен, па имамо септембар, октобар, новембар, па итд., ја разумем да у рату наредба иде и усмено итд., али чим се створе услови да ли то значи да нису уопште били услови да Ви добијете некакву писмену наредбу или да Ви издате наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да је одговарало јер је у једном моменту изразио дилему или је он поднео оставку или је.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председниче већа, ако не зна да одговори, ја Вам кажем...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одговорио.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Од кога он прима наредбе, значи да ли од безбедносне линије или оперативне линије.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па нормално је да се од командне линије, нормално да се прима.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ко је командна линија? Само нека одговори која је командна линија за њега?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Немојте сад бити буквалисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то малопре, бранилац инсистира по трећи пут ево дозволићемо браниоцу и пет пута да постави исто питање, браниоче нема проблема.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Шљиванчанин, Мркшић код нас није био у команди батаљона овде никада. Шљиванчанин је био често, Мркшић је био у Негославцима, у току дана ако има услова, простора да се оперативни састанак састане будемо ако не на терену док трају операције Шљиванчанин је био директно који је могао да издаје наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек понавља већ трећи пут, а шта није јасно заиста?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Шта је сад ту спорно било?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Сведок ме пита шта је спорно, ја ћу објаснити па спорно је то пошто је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати само питање браниоче, па дајте питање.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па добро да ли је меродовна наредба кад ти је донесе курир па ти је да.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је он издао наредбу, каже поставио тог Антића за заменика, да ли је он издао неку писмену наредбу, како?

ДУШАН ЈАКШИЋ: То су толике динамике биле да се није било времена пискарати и бирократија спроводити, то се дешавало све у ходу и усмено, то није било времена да се могу писати захтеви, печати и ово, све је то ишло усмено, то је толика динамика била да није било времена за то.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли су имали печат тада у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац пита јел сте имали печат?

ДУШАН ЈАКШИЋ: До операција нисмо.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Немам више питања.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Мене занима ако може сведок да се изјасни из којег периода или пак догађања се сећа Атанасијевића односно Хусник Ивицу?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Кажем ја његу, фацу не могу се сетити у току она 3 месеца да ли почетком месеца да ли у току у маси оној откуд се могу тачно сетити где и како.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је сведок као командант Територијалне одбране Вуковара поступао у складу са неким законским, подзаконским или било којим другим писменим актом тиме располагао у својству команданта ТО Вуковар, да ли зна за постојање неког закона, подзаконског или другог акта који регулише принципе функционисања ТО?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Пошто су за команданта одредили заменика бившег начелника команданта Милета Узелца, Мркшић се одмах успротивио и није више дао ти хоћеш у политичаре, а не да рат се... твоје место је ту, ти ћеш бити политичар, али не можеш бити и једно и друго, битно је, приоритет је да се Вуковар ослободи, па онда политику водите какву хоћете, једноставно онда је захтевао да будем на линији командној стално, да не будем више, да не вршим посао командата ТО Јужне оперативне групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете ли шта Вас бранилац пита?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ја ово питам имајући у виду да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прописи, закони, ви као командант јесте ли имали, јесте ли се користили неким прописима из те области?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па прописима, буквално прописима званично битно је било је у таквим условима кад је ратно стање, кад је безвлашће, безнађе, да се формирају месне структуре које ће функционисати у ратним условима, значи да се мисли о становништву о исхрани и снабдевању, о огреву о мобилизацији.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Конкретно, пошто је он у том домену образован, обзиром да је завршио школу резервних официра, да ли сте Ви икад поступајући као командант Територијалне одбране Вуковар имали

прилику да се упознате са једино тад важећим прописом који се зове «Упутство о употреби територијалне одбране» издат 1977. године?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ратне операције за Вуковар су трајале 3 месеца. У року од 3 месеца водити борбе и читати упутства, ја не знам ко је то могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо да нисте, јел тако?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Апсолутно.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Добро то стоји у транскрипту, али ја се нећу враћати, видећу у транскрипту ко га је предложио, принцип руковођења и командовања у време ратних операција био је по принципу односно повлачим питање па да га преформулишем. Територијална одбрана била је претпотчињена војсци СФРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ДУШАН ЈАКШИЋ: То је по Уставу било.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Не по Уставу него на терену.

ДУШАН ЈАКШИЋ: И по Уставу и на терену знало се.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: До кад је Територијална одбрана била претпотчињена војсци СФРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате? Рекли сте да сте потпали под Митровачки батаљон, касније под бригадијску, е сад ...Вас пита кад је то престало, кад је престао тај статус Територијалне одбрана која је претпочињена у командном смислу јединицама ЈНА

ДУШАН ЈАКШИЋ: Све јединице Територијалне одбране које су биле, ако су постојале после, ја сам се повукао, кажем ако су постојале оне су биле потчињене јединици ЈНА која је била на том терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви више нисте имали...

ДУШАН ЈАКШИЋ: Логично је било да су све биле потчињене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате кад је и да ли је то престало то потчињавање?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја не знам, Мирољуб је преузео функцију може Мирољуб то рећи после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате, тако схватам.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли зна до кад је трајала војна управа?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Рекао сам тад је Мирољуб био командант ТО, Мирољуб зна, док је војна управа била, било је чак прелазног периода да је војна и цивилна, да су ту се... да није могло се прећи одмах са војне на цивилну, требало се прво цивилна успоставити, па то онда, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас бранилац пита када је у Вуковару постављена цивилна власт, цивилно вршење власти а не војно, то Вас бранилац пита. Не знате.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Од кад је дошло до смене, сад није битан датум, дакле кад он постаје обичан грађанин града Вуковара, да ли он извршава, поштује наредбе Територијалне одбране или неке војне управе која ту очигледно влада...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству, нисам схватио.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је њему, његово понашање у граду Вуковару опредељује понашање Територијалне одбране односно да ли је неким актом регулисано његово понашање као становника града Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као обичног грађанина?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Као обичног грађанина или се понашају у складу са одлукама војних власти, војне управе.

ДУШАН ЈАКШИЋ: То је логично питање, то се зна како се дешава ако није ратно стање, у цивилу рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно тада.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Зна се у цивилу се морало формирати штаб територијалне одбране, јел тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јакшићу конкретно у односу на Вас тада тамо пошто више нисте.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја сам онда преузео саобраћај, ја више нисам био у Територијалној одбрани, ја сам имао дужности моје да дормирам саобраћај Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за вршење овлашћења директора да ли сте били у обавези да поштујете какве одлуке војне команде.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Исто је било самоиницијативно. Да је дошло било какво наређење морао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свакодневним активностима ако је војна управа да ли то свакодневним активностима...

ДУШАН ЈАКШИЋ: Значи да су ми било кад затражили аутобус где је требало, рецимо за мобилизацију или нешто морало се учинити, а друго ако не знам другу активност, ја сам се скинуо више нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како и ко је спроводио војну управу?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па војна управа, ко је на том терену, значи најнижа, уствари целокупна власт је команданта батаљона на тој територији где она постоји, значи од батаљона бригаде и даље, значи војна управа која јединица она врши ту војну управу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање то сад за сведока мало је шире.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ако је он смењен на начин на који је смењен шта он тражи код пуковника Мркшића као првог официра те области, у ком својству се он појављује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је он неко ко може да дође код њега за разлику од других који немогу.

ДУШАН ЈАКШИЋ: За оно време за заслуге у она 3 месеца сам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да због ... и заслуга, објаснио је.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли тај састанак – сусрет, који је имао истог дана са Вујовићем и Вујановићем, да ли су тад можда нешто коментарисали, разговарали о смени на месту команде Територијалне одбране када се срео са Вујовићем и Вујановићем?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не о том питању није било, само сам им пренео шта сам са Мркшићем разговарао и шта сам од Војновића, шта сам са Мркшићем разговарао да за ратне злочине да се суди у Крајини, ништа друго нисам причао.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Немам ја више питања, вероватно ће окривљени имати.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Он каже да га је Шљиванчанин сменио итд., дакле он више није командант, каже нема више везе, да ли он као смењени командант извршио неку примопредају дужности, знамо да по војним правилима мора да иде примопредаја, колико је бораца, колико

шта војних средстава и тако са господином Вујовићем, да ли је он извршио неку примопредају, потписали нешто, било шта тако?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Нико није ни тражио од мене, нити је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци, питања, оптужени.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Сва материјална средства су била њима тако да онда нема шта.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Имам само једно питање, питали су браниоци све отприлике, чули смо да сведок каже да је присуствовао на седници Владе у својству познаника, да се ту нашао, присуствовао седници Владе где је тражио предају ових који су вршили злочине. То је једно питање.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Мркшић, не Владе нисам...

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Јел сте онда били присутни седници Владе?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја сам био присутан али шта се дешавало ја сад не могу да се сетим.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: А јел сте били присутни?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јесам.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: У ком својству сте били присутни?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па нормално као грађанин, па нисам ја био сам било их је још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче све је то одговорио.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Јел био присутан Мирољуб?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговорио.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли можда имате сазнања због чега Мирољуб није присуствовао иако је био командант Територијалне одбране по Вашем.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ако је већ преузео функцију онда га је, не знам.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ви сте након тог састанка разговарали са Мирољубом, јел сте разговарали са Мирољубом?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја сам са Мирољубом разговарао на улазу на КПС касарне а сад које је време било тачно, не сећам се.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: А о чему сте разговарали, шта сте му пренели?

ДУШАН ЈАКШИЋ: То што сам Мркшићу рекао шта сам рекао само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, немојте да питамо сведока.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Још само једно питање, Ви сте рекли у истрази да је Мирољуб био рађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Знам да је био рађен.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Јел носио нешто, неки повез, шта?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јесте.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Шта је носио?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Завој чини ми се да је имао испод руке.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Вујовићу.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја бих поновио питање оно у којој улици се склањао народ из Вуковара пре деблокаде касарне односно до 14.09. кад се кренуло у деблокаду касарне, значи имена улица? Пре деблокаде значи до 14., које улице, како се зову? У које се склањао народ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се склањао народ?

ДУШАН ЈАКШИЋ: У Петрову гору, ову територију што су имали слободну ту је.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Како се зове та улица.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Петрова гора, Солидарности и Нова и Светозара Марковића део, Петрова гора, Солидарности и ова од Нове према Светозара Марковића мала, Радничка, а то је делић то је мали део.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја бих Вас молио пошто сам ја дао једини примерак карте само да ми покажете да ли је то тај круг што сам обележио ако имате код себе ону карту што сам ја обележио круг, да ли је то значи подручје где се склањао народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да то није спорно, није то спорно.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Није спорно, ово што каже то је тачно.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли су се на том подручју склањали војно способни мушкарци или читаве породице које нису могле напустити град.

ДУШАН ЈАКШИЋ: И једно и друго и треће.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи породице, добро. Да ли је то становништво било само српско или је било и других националности?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Било је и других народности и нација.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је постојао неки план одбране или је свако давао стражу својој кући или у кући где је био привремено смештен са својом породицом у циљу одбране своје породице, осталих станара те саме куће и голог живота?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Првенствено функција је била да сачувамо породице и своје куће и на основу тога смо се по улицама организовали да би сачували своје породице и своје куће.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: А да ли је постојао неки систем пребацивања ко ће кога подржавати у ватри, где ће се повлачити и слично. Пример један.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Рречимо ако напад крене из Пролетерске и Петрове горе појачање требало је ићи у Пролетерску да би заштитило, појачало, или кад су напали Светозара Марковића доле ишли смо ми из солидарности да им помогнемо кад су били нападнути кад је Чанађија био опкољен да га извучемо.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи која Солидарности је била задужена за чега?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па добро Мирољубе било је, није задужено али задужено је према потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовићу шта је сврха.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Сврха да није било команде него да смо били распоређени по кућама, да је свако давао стражу својој кући, па ме интересује ако је била команда Територијалне одбране онда је мора неки конкретан задатак да буде, ко ће кога подржавати у случају напада, где ће се повлачити или нешто, за то питам.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Мирољубе, тада ти у то ниси био упућен ниси могао бити упућен.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Како нисам могао бити упућен.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Кад је већ била формирана Петрова гора смо били и већ смо имали одељења по улицама.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: А који је мој задатак био?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па ти си дошао већ на оформљено Петрову гору кад си из града избегао, тада кад си дошао већ смо имали оделења, командире оделења већ смо имали и на Петровој гори и Солидарности и овамо и све смо већ били организовали и утаначили.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: А које сам ја оделење био?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ти си био на Петровој гори код Радојковић Њасе тамо у оној кући тамо.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Добро, ја то не знам, али нема везе. Идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања Вујовићу?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли знаш отприлике колико је било мештана који су кренули у деблокаду касарне 14.09.?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Деблокаду касарне кренули смо борбено способни ови млађи негде до 40 година, нас је било око 42, остали који су били било их је чак и 80 година они су чували обезбеђење Петрове горе.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Споменуо си да је то борбена група.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Група да, било је из свих делова, значи били су способни млади момци који су ишли, нису ишли старији који су група значи који су били и из једне, друге, треће улице, сви који су били способни ти су ишли у ту ударну групу.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли то скупа значи са свих страна конкретно да ми одговори, да ли се скупило са свих страна из свих кућа, значи људи где су живели или где су били смештени.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Из свих улица.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Јел то било пре формирано спремно за ту акцију или је то тај дан се десило 14. да су се скупили људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је направљена та борбена група, ударна група?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Направљена је кад смо већ утаначили план ослобађања касарне кад се знао систем већ се била одредила и кад је сигнал дошао и авиони кад су Вутекс бомбардовали већ смо знали то је био знак, одмах смо покупили групу и кренули.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ко је формирао ту борбену групу?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не знам, ти знаш боље од мене.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ти си био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, молим Вас Јакшићу одговорите на питање.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Формирао сам ја.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли си ти био значи командант тој борбеној групи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовићу, само ради... на неку расправу Вашу са сведоком, Ви Ваша питања постављате преко председника већа, Ви одговарате нама овом већу Јакшућу.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја сам добио радио станицу од Митровачке бригаде и директно сам са пуковником Јокићем одржавао везу и ишао сам и кад смо успоставили с њима, разбили барикаду Светозара Марковића, спојили се доле са војском, кренули Пролетерском улицом са првим тенком, успоставио преко Марка Цревара са командиром те чете, успоставио везу и директно том групом до Вутекса...

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи ти си командовао нама који смо кренули тај дан у продор за деблокаду касарне и спајање са тенком. Ишао си са нама и нама си командовао.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јесам.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Нама си командовао?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да, јел било тако?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Први пут чујем, чак и не сећам се да си био с нама.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Питај друге људе, са ... нисам био.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли си био главни за прихват избеглог становништва у тај део до 14. и касније, значи у те улице Петрова гора, Светозара Марковића?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јел треба да кажем све у детаље?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, да ли си био главни за прихват становништва избеглог становништва?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Прихват становништва су, народ како је долазио ко је кога имао ту је и остајао, прихват значи вршили су сви, не само Јакшић, јер је Јакшић био меродаван да свакога који дође на Петрову гору да га смести. Петрова гора била је организована по војном принципу одбране, ништа друго, јер смо знали и њихов начин и метод напада и ми смо се на тај начин како они нападају знали смо, на то смо се припремили.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Онда молим да се само потврди да ли је тачна ова твоја изјава пред истражним судијом, значи то је друга страна, трећи пасус, трећи ред. Овако иде «и када је почело организовање људи мене су изабрали за мене неког неформалног команданта што је на неки начин потврђено после извесног времена на једном састанку у Вуковару на којем ја нисам био присутан».

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не то је био командант ТО Јужно оперативне групе.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Који је то месец био?

ДУШАН ЈАКШИЋ: У Оролику је то било, то су већ операције ја мислим да је већ и гардијска бригада била.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Али ту пише кад је почело организовање људи а пошто ти кажеш да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовићу, дозволио сам да га поново питате нешто што је већ одговорио.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Који команданти ТО села су били на састанку односно која села су значи била заступљена, не треба имена него која села су била заступљена том састанку где си ти изабран за команданта ТО Јужне оперативне групе.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја ти кажем, на том састанку нисам био, ја сам био на састанку кад су ме изабрали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је Вујовићу, кад каже да није био.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Рекли су да је изабран, значи само да ми каже која села су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Били су и Мирковци, Ловас, Товарник, Оролик и да ли су сви дошли не знам ни сам упућен, Борово село је северна оперативна група, тамо је био Баца командант ТО.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: А где се тај састанак одржао, не знаш?

ДУШАН ЈАКШИЋ: У Оролику. Друга је била јужна, друга северна оперативна група Мркшић је био командант јужне оперативне групе а не северне.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ко је дао назив ТО Јужна оперативне групе?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јужна оперативна група се водила, то је тако распоређено још војска а не ми, Јужна оперативна група до реке Вуке, северно од реке Вуке је била Северно оперативна група.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: то значи да си ти командант био свим тим командантима ТО села.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тако је требало бити. Питај... из Мирковаца па ће ти он рећи.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Па питали смо Богуновића.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Питај Тешића, Богуновић није био на том састанку и није упућен. Питај Тешића који је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшићу без расправљања одговорите на питање.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Молим да ми објасниш ову изјаву, четврти пасус друга страна «некако након ослобођења».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да читате, шта желите Вујовићу да му се предочи, да видимо само реците.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ово сам ја побркао, то је сад овај распоред, то је због тога што немам лап-топ ја бих све то разврстао могућности овога и онога што сам Вас молио а не могу добити, мислим Ви сте ми одобрили а нису ми одобрили, ја бих онда сврстао питања на његове одговоре на да и не због милијарду нелогичности.

Да ли знаш Бајић Адама?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Знам.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Шта је он?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Командант Другог јуришног одреда.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Овде си изјавио значи то је друга страна, пети пасус од пестог до осмог реда «2.10.1990. године када је дошла гардијска јединица из Београда ми смо припали Првом јуришном одреду којим је командовао мајор Тешић а његов заменик је био капетан Стијековић. Да ли је то истина?

ДУШАН ЈАКШИЋ: тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је рекао.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: То је првом јуришном одреду, да ли зна где је Фот Сениша био покојни који је рекао да је био командир Треће чете на којем правцу?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тачно. Прво него што ћемо увести гардијску бригаду договор је био да ми идемо Петрова гора значи са три чете да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање, нисам разумео питање?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Питање је да ли је пошто је рекао првом батаљону да смо припали Фот Сениша је био на правцу другог јуришног вода, како га је мајор Тешић распоредио у Други јуришни батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ће он у Другом јуришном ако сте Ви у Првој јуришној?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Договор је био да се крене у напад, да ми будемо пред јуришним водом, такав је план направљен, међутим, кад смо увели гардијску план се променио, Мркшић је наредио од једном, био му је циљ

близак му је био водоторањ да пресече да дође до водоторња, онда исто Вуковар је пао, онда изађе на Дунав... одмах је тражио да ТО испред гардијске бригаде комплетно тако да смо већ са јединице морали у току јутра пребацити Синишу Фота по целој лини, значи гардијске бригаде до за тај први напад, после се опет вратило на Први јуришни одред јер је ко био под Бајићем под нашом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро разумели смо.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: На колико праваца, тог 2.10. на колико праваца смо отишли распоређени по јединицама ЈНА односно гардијске бригаде?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Требали смо на три правца до дома здравља кад је Мркшић наредио пошто смо ми Вуковарци, територијалци знамо град морали смо онда целу линију испред гардијске према водоторњу да заузмемо и то је била одлука донешена пред напад сам.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Колико праваца смо ми отишли, значи који су људи били распоређени, јел су то три чете што говориш?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тачно, значи само смо фронт раширили.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је на три правца, четири, пет, шест?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моменат само, нисам сигуран да добро чујемо овде од приче. Наставите.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ако мислиш по четама онда је опет тим правцем, свака чета је свој правац имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшићу нама одговарајте.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је то истина да смо отишли на четири правца и то Нова улица, Светозара Марковића или је била Пролетерска, Аугуста Цесарца и др. Младена Стојановића?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јесте.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: То су четири правца.

ДУШАН ЈАКШИЋ: то су четири улице, сад праваца то су те улице.

Правца ти је може се чувати Петрова гора цела улица.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је тачна ова твоја изјава, то је исто друга страна, седми пасус од првог до петог реда који каже овако «пар дана пре ослобођења Вуковара ...то било на сам дан ослобођења Вуковара ја сам био командир Првог јуришног одреда када ме је мајор Шљиванчанин који је на терену био непрекосновен рекао да сам смењен са места команданта ТО и да је на то место постављен Мирољуб Вујовић», да ли то значи да је он био командант ТО Вуковар значи ТО Вуковар.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Шљиванчанин?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да пошто је Шљиванчанин рекао да си смењен као командант Територијалне одбране и да сам ја постављен, да ли то значи да си ти пре мене био, значи пре тог.

ДУШАН ЈАКШИЋ: То је и мени било чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је било чудно?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Пошто су мене именовали за ТО команданта ТО Јужне оперативне групе а њега именовано за ТО Вуковар, сад то је сад логично значи Јужна оперативна група значи спада и Вуковар и сви остали штабови који имају. Он је рекао ти сада и онда непрекосновену власт и ја сам видео шта је то и ја сам се повукао. Мени је било врло

чудно, ајде да је рекао ти си командант одреда Петрове горе и ТО Вуковара, на крају крајева ја кад сам видео шта се дешава, то је сад буквално игра речи, а значење је било исто.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи нису био командант Територијалне одбране Вуковар, него само командант ТО Јужне оперативне групе.

ДУШАН ЈАКШИЋ: ТО Вуковара није ни постојао јер је Вуковар се ослобађао, само Јужна оперативна група је постојала, ТО Вуковар се формирао после ослобођења.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли си ти значи био командант свим територијалцима који су били на подручју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовићу станите. Чег сте Ви били командант до ове смене?

ДУШАН ЈАКШИЋ: ТО Јужне оперативне групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јужно оперативне групе. Кад сте постављени за команданта Јужне оперативне групе?

ДУШАН ЈАКШИЋ: У Оролику на састанку команданата и Мркшић је рекао то је политичка функција овамо да једноставно командујете само на...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то чиме Ви командујете, причате нам цео дан нам причате о три чете, једном командује Вујовић, другом командује Вујановић, трећом командује Фот Синиша, 2.10. Фот Синиша гине, значи од 2.10. до 20.11. је месец ипо дана, чиме Ви командујете, шта је то чиме Ви командујете ако није то ТО Вуковара, шта је то, те три чете шта је то?

ДУШАН ЈАКШИЋ: То је ТО Петрова гора а не ТО Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дакле одред.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Одред Петрова гора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није Територијална одбрана.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тачно, а одред је формација батаљона јача која може бити самостална, зато се зове одред од батаљона виши. Батаљон је у саставу бригаде а одред може да буде самосталан, значи јединица самостална може бити састав бригаде а да делује рецимо у склопу дивизије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад Шљиванчанин Вас смењује, с ког места Ваш Шљиванчанин смењује, са места команданта?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Команданта он је рекао ти си командант ТО у ТО Вуковар, пошто је Вуковар већ ослобођен, тако је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смењује и поставља Вујовића.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тако је рекао и поставио је њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме Вујовић командује?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Поставио и за ТО и одреда Петрове горе и ТО Вуковар, он ме је поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме командује, одредом Петрова гора?

ДУШАН ЈАКШИЋ: И одредом Петрова гора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И свим комплетно ТО, свим овим селима како рекосте Оролик...

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тачно. Оролик, Негославци, Петровци, Чаковци, Бокшић, Товарник, Мирковци од реке Вуке јужно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада смо разумели.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: За информацију ја уопште нисам био командант ТО Мирковаца и то може командант ТО Мирковци потврдити, пошто..., али идемо даље. Да ли значи пре мог постављења ти си био командант ТО Јужне оперативне групе, значи свих територијалаца на том терену, да ли је то тачно?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Именовани су, али је Мркшић тражио да будем само у одреду Петрова гора, имао се само један састанак и Мркшић није више дозволио јер приоритет је био ишао је онда Узелац и ови су ишли на састанак, ја кажем да сам... ја сам вршио функцију.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли мисли на одред Петрова гора или ТО Петрова гора или не, како се звао?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Одред Петрова гора је територијални одред.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Значи одред Петрова гора се зове.

Да ли је тај одред Петрова гора био свуда распоређен по граду?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Када?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Говорим о граду.

ДУШАН ЈАКШИЋ: У ком делу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком граду?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: У граду Вуковару до ослобођења значи до...

ДУШАН ЈАКШИЋ: До ког периода?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: До ослобођења Вуковара.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да ли је био у целом граду, није.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Него где је био?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Био је на јужном делу града.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Питам тебе, ја не знам?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Од Петрове горе је ишао.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Добро, докле?

ДУШАН ЈАКШИЋ: До... јер кад сте ви прешли касније то је сасвим друго онда се могло ући у град и ослободити цео град.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли су ти људи били са ТО Петрове горе били на Велепромету на сајмишту?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стационарани мислите.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Стационарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одатле дејствовали?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли си ти био командант свих територијалаца на Велепромету, у касарни, на Митници, на сајмишту, значи конкретно дом здравља, Лужац, добро Лужац нећемо и Борово насеље, значи да ли си био ово Велепромет, у касарни, на Митници, на сајмишту значи код дома здравља конкретно, да ли си ти свима био територијалцима командант?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Свима?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Свима на Велепромету, формирана је била група, тамо је био штаб, јел тако. Јел био штаб?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб чега?

ДУШАН ЈАКШИЋ: ТО. И до ослобођења већ су вршили и мобилизацију и све.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Конкретно, само да ли си њима био командант?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Мислић Љубинко...

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Са Љубинком нисмо сарађивали, са Борисављевићем директно...

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Љубинко Стојановић, да ли је Љубинко Стојановић из Вуковара?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Из Вуковара из Паштине.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Добро, а јел живи у Вуковару? Зашто он није припао под ТО.

ДУШАН ЈАКШИЋ: То питај гардијску бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта он има, шта је то?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Имао је групу људи који су опслуживали Велепромет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били на Велепромету?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Он је начелник ове прве помоћнк уствари Шљиванчанин је директно са њим сарађивао и ја сам са њима сарађивао тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нису подпадали под Вашу команду?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Нисам директно, али како нисам кад сам га послао на линију да иде... иако се бунио и питај га да ли је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ипак сте командовали том групом.

ДУШАН ЈАКШИЋ: И том групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли си командовао територијалцима, мештанима уствари тзв. територијалцима који су се били склонили у касарну.

ДУШАН ЈАКШИЋ: У касарну, тек када се касарна ослободила они су пришли нама појединци, неки су остали са батаљоном из..., отишли су на Клису а који су се прикључили они су нама дошли.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: И пришли су у тај, чега у тај одред или ТО или чега?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Одред Петрова гора.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: А где је била твоја команда?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Знаш и сам где је била.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Одговори ми. Не знам зато те и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ДУШАН ЈАКШИЋ: ТО са првим јуришним одредом.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Где то значи у Првим јуришним одредбом, јел тако?

ДУШАН ЈАКШИЋ: У Први јуришни одред сам био стално.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: То је као значи кад смо припали у тај одред ту... на састанку.

ДУШАН ЈАКШИЋ: За вођење операција а за ТО је постојала мобилизација која се вршила у Велепромету.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: А као командант Јужне оперативне групе, где ти је био штаб, пошто си две функције обављао?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Требало је бити у Велепромету, само што сам ја био на линији претежно увек у борбеним операцијама са овим што ме је Мркшић терао да будем увек тамо присутан, а не овамо.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: А у којим то борбеним операцијама и код кога си био на првим линијама.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Када сам дошао код тебе, када је њих 100 лежало а вас три 10 возило операцију, то је то било.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Онда си ти долазио и гледао како ми напредујемо на свим правцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу овакав начин испитивања, ја сам Вама дозволио да питам сведока, треба да га питате, имате право да га питате, нећу дозволити овакав начин испитивања. Од овог тренутка свако питање не сме бити «да ли си», «јеси ли», него «господине председниче већа молим Вас питајте сведока», значи свако Ваше питање ће од овог тренутка почињати овим речима.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Јел морам баш «господине председниче већа» само да се Вама обраћам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате али «молим Вас питајте сведока то и то.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Јел могу персирати само да скратим? Молим сведока да ми одговори онда где је била моја команда?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Твоја команда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јакшићу нећете се сведоку обраћати тако то важи и за Вас него ћете нама одговарати уколико ја дозволим да Ви, уколико ја дозволим да на питање одговорите.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Господине председниче његова команда је била у кући Станка Вујановића.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је то била команда треће чете Првог јуришког батаљона.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Радића и тебе заједно, тако. Ту је била команда Мирољубове чете и Радићеве чете заједно, Прве јуришне чете.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Колико је нас прешло у чету капетана Радића, колико је та сачињавала не знам која је моја била прва чета, колко мислим да си тамо навео, значи колико је моја чета бројала љути?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Једно време око 120 при крају, јер како се Вуковар ослобађао цивили који су се ослобађали одмах су припајали се, мобилисали и давали четама на припајање, тако да се она сукцесивно како се ближио крај она се повећавала.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли си предао неки списак поле операција ослобођења Вуковара неки списак значи војних обвезника, учесника у рату да би људи остварили нека права на основу тога?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја сам рекао пре Миловог брда ја сам се повукао тотално. Списак сте ми морали достављати ви командири чета у јединицама шта је ново, колико расход, колико има рањеника, колико има који су пуштени на допуст све сте ви требали дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је док сте били командант одреда.

ДУШАН ЈАКШИЋ: По ослобођењу ја сам рекао, ја сам се повукао и више нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте сачињавали неки списак ово што Вас Вујовић пита?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја не.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је сачињен такав списак уопште?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јесте.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је тај исти списак био враћен као није у реду зато што није направљена формација већ су именце уписани војни обвезници.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тад ја нисам више у то био упућен. Не знам. Ја сам рекао да сам тада прешао на цивилну, прешао у саобраћај, ја више нисам о војним питањима уопште везе имао.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли знате господине Јакшићу да ли је неко добијао плате на основу тог списка, од војних обвезника?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јесте.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: За колико месеци је то било?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Епа сад не знам.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Отприлике.

ДУШАН ЈАКШИЋ: За борбене операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви полако опет заборављате она моја упозорења па се опет вратите на неку међусобну комуникацију, не можете тако. Ја разумем потпуно непознавање процедуре, то је разумљиво да људи као ви ту процедуру не знају и либерално ћу допустити да поставите питања не строго по процедури али кад то поприми ове размере типа непосредног обраћања са потпуним заборављањем свих нас овде около онда сам морао да вам скренем пажњу на то и зато вас поново враћам на то. Постављајте питања преко председника већа и Ви одговарајте овом већу. Господине Јакшићу.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Поставићу још једно питање и нећу више пошто не познајем право. Овако значи само да ми господин Јакшић одговори да ли је речено тим људима када је предат списак тог одреда или ТО Петрове горе значи на основу кога смо примили плате, да ли је речено да ће људи на основу тога остварити права свако коме по закону припадају? Да ли зна нешто о томе, пошто је највероватније и он био на том списку?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јесте. Добили су плате и речено је да сва права ће остварити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког типа права?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Типа као територијалац значи сва права да си имао учешће у рату, да се упише у војну књижицу нормално што је било и да се добије накнада за то значи учешће колико си био у рату да се добију дневнице.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је био људи који нису хтели да подигну те плате?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Не знам.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли је било на тим списковима жена које су кувале само својим породицама и да ли је било који уопште нису учествовали у рату?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Мирољубе питаш ме питања за која ја нисам меродаван и које ја нисам више радио и мене тај списак није занимао ја га нисам правио. Кад си ти био командант ти си требао о томе одлучивати а не ја.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да ли се то звао одред.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Господине председниче ово је мало...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет је непосредно господине Вујовићу.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Поставио бих једно питање само да ли је то звао одред Петрова гора или ТО Петрова гора на том списку, значи тај који је предан формацијски списак, како се звало, да ли манипулишу с тим?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ако је одред онда је одред, ако је ТО онда значи сви који су учествовали на ослобођењу Вуковара...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић Вас пита конкретно тај списак је...

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ако је одред Петрова гора то су значи њихове три чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ако, н его чега се сећате са тог списка да ли знате?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тај списак нисам ни контролисао, нити гледао после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да претпостављате шта је.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Господине председниче Мирољуба буне прво терминологије назив, њега буни шта је командир, шта је командант, њега буни шта је одред а шта је ТО, њега буни значи оперативна зона и општина, то је тада било сасвим друго, јесте Тење и Мирковци друга општина под Винковцима али је тада било под оперативном зоном југ, сви коко су били од Мирковаца до реке Вуке скроз па овамо према Товарнику сви су били Јужна оперативна група, а не ТО.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да поставим господину Јакшићу једно питање, да ли познаје Бојковског Сашу?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Да.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли ти је познато да сам ја био код њега у чети?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Господине председниче познато ми је.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли сам ја могао донети некакве одлуке у тој чети?

ДУШАН ЈАКШИЋ: У његовој чети није могао, али...

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Добро, одговорите само са да или не. Колико је било мештана из Вуковара у чети Бојковског Саше?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Сад тачно цифру не знам.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Па отприлике да ли можете да знате?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Отприлике твоја група негде 15-ак ако се не варам, отприлике, цирка, сад не могу баш да се сетим.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та чета којом је командовао Вујановић Станко је бројала око 15 људи.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Вујановић Станко је рекао сам, бројала је она толико у почетку, после рекао сам како се Вуковар сукцесивно... кућа по кућа, оне су се шириле, људство је пристизало и шириле су се. Најбројнија је била Мирољубова јер има највећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте око 120, па ме сад ово буни чета једно, чета друго.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Тежишни удар је био на Мирољубовом правцу и њему се људство више давало и била је...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели сте још нешто господине.

ОПТ. ВУЈАНОВИЋ СТАНКО: Да ли је сад констатација 120 или 15.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ја сам рекао Мирољубова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали оптужени претпостављам да немају питања.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ако ми припадају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путни трошкови из Ковиља до Београда и назад, колики су јавни превоз имајте у виду само да признамо јавно превоз дакле, аутобус, воз, јел знате те трошкове.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Аутом сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте аутомобилом. Изгубили евентуално зараду, то Вам можемо признати, опеределите Ваше трошкове у року од 3 дана у супротном изгубићете право на њих.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Ко ме да се јавим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени као председнику већа или мом сараднику Снежани са опредељеним трошковима.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Јел може телефоном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не лично, са прецизним подацима о висини.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Подаци су ту, адреса становања све имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не прецизни подаци у висини трошкова пошто их сад не знате.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Па колико је, дневница нормално не знам шта?

Па путни трошкови колики су и дневница, ипак четворо деце имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тражите трошкове, а ја Вас питам колики су Ваши трошкови?

ДУШАН ЈАКШИЋ: 1.000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно 1.000 динара за превоз.

ДУШАН ЈАКШИЋ: Укупно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Тражи укупно 1.000 динара и на име изгубљене зараде – дневнице и као трошкове превоза на релацији Ковиљ-Београд и обрнуто, што суд сведоку и досуђује привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Јакшићу можете ићи.

Председник већа у 15,30 сати издаје

НАРЕДБУ

Претрес се прекида. Наставиће се дана 29.04.2004. године у 9,30 сати, иста ова судница.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

